

د هر څیزه اسلامي معلوماتي خپلواکه مهائنی مجله

اسلامي لارښوونه

اسلامي لارښوونه

د ثور میاشت ۱۳۸۹ هـ ش کال / جمادى الاولى ۱۴۳۱ هـ ق

د اعلاناتو لپاره ۰۷۸۶۷۸۶۴۳۴
 په خپرونو کې د گډون لپاره ۰۷۰۷۰۰۵۷۵۷
 د عمومي معلوماتو لپاره ۰۷۰۳۰۵۰۷۰۰



تعلیم الاسلام ولسي راډیو
94.60fm

تعلیم الاسلام ولسي راډیو
94.60fm کندهار

مجله Taleem-ul-islam@hotmail.com

راډیو Email:fm94.60@gmail.com

د نبوي مسجد اړوند معلومات په (۱۴) صفحه کې مه هېرئ





اسلامي لارښوونه

تعليمي ، اصلاحي او خپلواکه مهالني مجله

د تعليم الاسلام ولسي راډيو ادارې لخوا



دوهمه ځل لومړۍ کال د ۱۳۸۹ هـ ش د ثور (غويي) مياشت چي ۱۴۳۱ هـ ق جمادي الاولۍ د مياشتي سره سمون خوري

دامتياز څښتن او مسؤل مدير :
شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي .

کتبلاوي

مولوي عبدالهادي حماد
مولوي اختر محمد جهيد
قاري مطيع الله ذهين
استاد حبيب الله مجددي

کمپيوټري چاري - محمد نبي سلطاني

ډيزاينر : سميع الله عزيز

د لاسته راوړلو پتي
کندهار

- ۱: ميرويس قرطاسيه پلورنځۍ هرات بازار
- ۲: افغان کتاب پلورنځۍ احمد شاهي مارکيت
- ۳: کابل کتاب پلورنځۍ ارگ بازار
- خوست .
- ۴: غر غښت کتاب پلورنځۍ
- جلال اباد
- ۵: عبدالمجيد مومند کتاب پلورنځۍ مخابرات څلور
- لاري خالد ميلستون ته نژدې .
- کابل
- ۶: علامه حبيبي کتاب پلورنځۍ صدارت څلور لاري

د يوې ځيني بيه ۲۵ پنځه وشت افغاني

شمېره سرليک ليکوال ژباړن مخ

- ۱: سرليکنه ... (د مېچيا اثر پر ټولنه) شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي ... ۱
- ۲: داوآد روزنه مولوي صالح محمد عطشان ۳
- ۳: سياست د اسلام په رڼاکي عبدالودود هجران ۵
- ۴: د يوې خور دنوي ژوند قيصه محمد اعظم ارغندابي ۶
- ۵: د گنا پرېښودلو اسانه طريقه الحاج علي احمد عادل ۸
- ۶: په اسلامي ټولنه کي د مدرسې رول قاري صالح محمد مدثر ۹
- ۷: د حضرت صديق (ع) فضيلت او سپېڅلتيا احمد شاه امين ۱۰
- ۸: اسلام او ژور نالېزم مولوي عبدالهادي حماد ۱۳
- ۹: نبوي (ص) مسجد نويد احمد ۱۴
- ۱۰: د قرآن کریم هغه آياتونه چي يو ساينس پوه .. ننگيالی همت ۱۶
- ۱۱: انسان د څه لپاره پيدا دی حافظ مولوي احمد سعيد ۱۷
- ۱۲: ستاسود شرعي پوښتنو ځوابونه شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي ۱۸
- ۱۳: اعجاز اثر انگشت نويسنده : داکتر محمد عارف "عرفان" ۲۵
- ۱۴: ستاسوپه اند د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو او ريدل څومره ۲۶

پته: د تعليم الاسلام ولسي راډيو داستوديم جنوب لوېديځ طرفته ، شپږمه ناحيه کندهار افغانستان .

اړيکي :

ژوندۍ خپرونې

معلومات

۰۷۸۶۷۸۶۴۳۴

۰۷۰۳۰۵۰۷۰۰

۰۷۰۷۰۰۵۷۵۷

د تعلیم الاسلام ولسي راډیو سهارنۍ او ماښامنۍ خپرونې					
(ساعتونه)	شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه
۵:۳۰:AM	ورځنۍ وظیفه	ورځنۍ وظیفه	ورځنۍ وظیفه	ورځنۍ وظیفه	ورځنۍ وظیفه
۶:۰۰:AM	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر
۷:۰۰:AM	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث
۸:۰۰:AM	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات
۹:۰۰:AM	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه
۱۱:۰۰:AM	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز
۱۱:۳۰:AM	اصلاحي عام پیغامونه	اصلاحي عام پیغامونه	اصلاحي عام پیغامونه	اصلاحي عام پیغامونه	اصلاحي عام پیغامونه
۱۲:۳۰:AM	د لمانځو وختونه	د لمانځو وختونه	د لمانځو وختونه	د لمانځو وختونه	د لمانځو وختونه
۱:۱۵:PM	د اورېدونکو سره لیده کاته	د اورېدونکو سره لیده کاته	د اورېدونکو سره لیده کاته	د اورېدونکو سره لیده کاته	د اورېدونکو سره لیده کاته
2:۰۰:PM	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري
3:۰۰:PM	علمي مباحثې	علمي مباحثې	علمي مباحثې	علمي مباحثې	علمي مباحثې
4:۰۰:PM	پوهنېزې خپرونې	پوهنېزې خپرونې	پوهنېزې خپرونې	پوهنېزې خپرونې	پوهنېزې خپرونې
د مازدیګر او ماښام د لمانځو ترمنځ	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي	څه دي لیدلي څه اوریدلي
د ماښام تراژان وروسته	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات
د ماخستن تراژان وروسته	منتخب احاديث	منتخب احاديث	منتخب احاديث	منتخب احاديث	منتخب احاديث
9:۰۰:PM	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر	ترجمه او تفسیر
۱۰:۰۰:PM _ 11:PM	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث

د پنجشنبې د ورځې خپرونې		د جمعې د ورځې خپرونې	
۵:۳۰:AM	مختلف قرائتونه	5:30:AM	مختلف قرائتونه
۶:AM	د هدايت ځلانده ستوري	۶:۰۰:AM	زه ولي مسلمان سوم
۷:۰۰:AM	شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه	۷:۰۰:AM	شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه
۸:۰۰:AM	تېر ژوند ته کتنه (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)	۸:۰۰:AM	د سبا هيلې (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)
10:۰۰:AM	په غېږه اسلامي لارښوونه مجله	10:۰۰:AM	په غېږه اسلامي لارښوونه مجله
10:۳۰:AM	د سپېڅلي لاري لارويان	10:۳۰:AM	د هدايت ځلانده ستوري
11:AM	ستاسو نظر او استدلال (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)	11:AM	د ليکونو ډالۍ
۱:۱۵:PM	نبوي ملغلري	۱:۱۵:PM	نبوي ملغلري
۲:۰۰:PM	اصلاحي بيان	۲:۰۰:PM	اصلاحي بيان
۳:۰۰:PM	زه ولي مسلمان سوم	۳:۰۰:PM	د سپېڅلي لاري لارويان
4:۰۰:PM	نبوي سيرت	4:۰۰:PM	نبوي سيرت
۵:۰۰:PM	نبوي ملغلري	۵:۰۰:PM	نبوي ملغلري
د مازدیګر او ماښام د لمانځو ترمنځ	پيام منبر په دري ژبه	د مازدیګر تر لمانځه وروسته	خوشبې د مدرسې څخه
د ماښام او ماخستن د لمانځو ترمنځ	د علم په سيالۍ کې د جايزو گټونکي (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)	د ماښام او ماخستن د لمانځو ترمنځ	تنکي فکرونه (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)
9:۰۰:PM	دارالقرآن (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)	9:۰۰:PM	ستاسو نظر او استدلال (د تليفون پر کرښه په ژوندۍ بڼه)
1۰:۱۵:PM	شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه	1۰:۱۵:PM	شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه



سر ليکنه

بسم الله الرحمن الرحيم

د مېډيا اثر پر ټولنه



د رنو لوستونکو!

نن ورځ چي خلگ په خپلو ښارونو ، کلو او کورونو کي د نړۍ د گوټ گوټ د حالاتو او واقعاتو څخه سهار او ماښام خبريږي همدا ټول ميډيا (رسنۍ) دي چي خلگ په خبروي ، د دنيا په کنج او کنار کي چي څه پېښ سي د هغو تصوير او انځورونه ، په اخبارونو ، مجلو ، ويب پاڼو او د تلويزونو پر پردو ورته ښکاره کوي ، د هغو ږغونه د راډيوگانو او تلويزونو د لاري په اورو او په ليکلي ډول يې په اخبارونو او مجلو کي په لولي په عمومي ډول موږ مېډيا پر دوو ډولونو ويشلای سو چي يوه يې اسلامي مېډيا او بل يې د فسق ميډيا ده البته دا وېش د مېډيا د چلونکو په مټ را منځ ته کيږي ځکه د مېډيا يو وسايل دي او بل يې چلونکي دي موږ د وسايلو له مخي مېډيا پر اسلامي مېډيا او د فسق پر مېډيا نه سو وېشلای ځکه په نړۍ کي چي هر ډول وسيلې ته وگورو د هغه څخه که ناجايزه کار اخيستل کيږي جايز کار هم ځني اخيستل کېدلای سي بلکي مېډيا د چلونکو د عقيدو ، افکارو ، سياسي او داسي نورو ... ليوالتياوو له کبله په خپل منځ کي وېشل کيږي . په نړۍ کي ډير واقعات را منځ ته کيږي خو همدغو واقعاتو ته که ځير سو په يوه مېډيا کي يې ډېر ښه انځور ورکړی وي واقعه يې ډېره مهمه او په ښه تفصيل سره بيان کړې وي خو بلي مېډيا ته چي وکتل سي په هغه مېډيا کي همدا واقعه ډېره بده انځور سوي وي او يا د پام وړ واقعه نه وي بلل سوې . په افغانستان کي ددې يو مثال داسي ورکولای سو چي ډېر ځلي داسي پېښه سوې ده چي د خارجي قوتونو له خوا د ولسي خلکو پر هستوگن ځايونو بمونه و اورول سي په لس گونو ښځي ، ماشومان ، او سپين ږيري خلک تر خاورو لاندي او شهيدان سي همدا واقعه د فسق د مېډيا لخوا کوم چي د همدغو جنگي جنايت کارانو هم ږغي او هم عقیده وي د برق د برېښنا په ډول د يو ځلي لپاره خپريږي او واقعه وړه او بي اهميته کړي چي د خلکو پام د جنايت کارانو و جنايت ته را وانه وړي او د هغو په مقابله کي يې احساسات را وانه پاريږي خو کله چي د دوی يو نفر د يوې ډلي لخوا اختطاف سي نو بيا د همدا شخص بې گناهي او د هغه د ښځي او اولادونو سره مرکې او د هغوی د پرېشاني حالت د تلويزونو پر پردو او د راډيوگانو او مېډيا د لاري په ورځو ، ورځو په مکرر ډول خپريږي خو د همدا کس سره د خلکو خواخوږي را پيدا کړي او د ټينتونکي فريق په مقابله کي د خلکو کرکه او نفرت او د هغوی په وړاندي يې د دښمنۍ احساسات را وپاروي . لنډه داچي د مېډيا چلونکو ته چي څه شی يا واقعه د دوی د عقيدې ، فکر ، مذهب او نورو ليوالتياوو او گټو له مخي ښه او مفيد وي نو هغه د خپلي مېډيا د لاري ښه انځوروي او هڅه کوي چي د خلکو پام ور ته را وړوي او که کوم څه او پېښه د دوی د مذهب ، عقيدې ، فکر او گټو خلاف او په ټکر کي وي نو بيا يو حسين ، ښکلی او زړه وړونکی واقعيت په دا ډول تور رنگ کي خپروي چي د ميني او

محبت پر ځای د خلکو کرکه او نفرت ترې پيدا کيږي. خلک چي څه ويني او څه اوري د هغه څخه متاثره کيږي. یو شی چي خلکو ته ښه او ګټور معرفي کيږي د هماغه شي سره د خلکو مینه پيدا کيږي او د هغه د لاس ته راوړني هڅه کوي او کوم څه چي بیا بد او تاواني ورته معرفي کيږي د هغه څخه یې بیا نفرت او کرکه پيدا کيږي همدا لیده او اورېده دی چي د اسلامي فطرت ماشوم د یهودي په کور کي سر سخته یهودي کوي او د نصراني په کور کي نصراني ځني جوړوي او د هندو په کور کي هندو ځني جوړوي لکه چي پیغمبر ﷺ فرمایلي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ مُؤَلَّدٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ يَنْصَرَانِهِ أَوْ يُمَجْسَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَذَعَاءَ (متفق عليه و اللفظ للبخاري) ژباړه ابوهريرة رضي الله عنه وايي رسول الله ﷺ فرمایلي دي: هر زېږېدونکی کوچنی پر اسلامي فطرت زېږي خو د هغه مور او پلار د هغه څخه یهودي، نصراني یا د اور عبادت کونکی جوړ وي لکه څه ډول چي د څاروی څخه روغ رمت حیوان وزیږي د هغه پزه او غوږونه هیڅ پرې نه وي يعني د زېږېدنې وروسته یې غوږونه او پزه پرې کړل سي عیبي سي. مسلمانان ورورره! لکه څه ډول چي یو کوچنی ماشوم د خپل مور او پلار او د خپل کور د چاپېریال او ماحول څخه متاثره کيږي همدا ډول مېډیا پر ټولنه باندي اثر لري د مېډیا د لاري چي خلک څه اوري او څه ويني هغه یې پر زړه او ذهن اثر اچوي. فرعون د بنواسرائیلو ازادي له منځه وړې وه هغوی یې د خپل قوم (قبطیانو) مریان او خادمان ګرځولي وه او په زرګونو ماشومان یې د دې ویري لکبله چي سلطنت یې ږنگ نه سي ور حلالول او د الله ﷻ د رسول موسي علیه السلام مقابله یې کول خو بیا هم دا ټول جنايتونه فرعون ته عدالت او سم کارونه ښکارېدل نو ځکه یې خپلو نفرو ته ویل: وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (29 غافر) او زه مو بېله سمې لاري څخه بل لور ته نه رهبري کوم. همدا د هر باطلې لاري د خښتن دریځ دی چي خپل بد کړه وړه ښه ورته ښکاري خپل ظلم ته عدالت وايي او واقعیتونه د خپلو عقیدو او افکارو په هنداره کي انعکاس او بیا یې د مېډیا د لاري تر نورو رسوي. په اخیر کي به ووايوو چي د کفري مېډیا څخه د ټولني د خلکو په ځانګړي ډول د ځوانانو پږ ذهنونو دا ډول توري پردې غوږول کيږي چي بیا حق باطل او باطل به حق ورته ښکاري نو ځکه مو د ټولو مسلمانانو وړونو او خویندو څخه دا غوښتنه ده چي د فسق د مېډیا د لیدو کاتو څخه ځانونه وژغوري او د اسلامي مېډیا تر شا هر چیري چي وي د هر لوري څخه چي وي و دريږي او هم که وکولای سي خپلي قلمي، ژبني او مالي همکاري ورسره وساتي او همدا اسلامي مېډیا خپلي سترګي او غوږونه وګرځوي او د همدې لاري څخه حقایق ولولي، وايي وري، ويې ويني، او ټولنه د کفري مېډیا له اثر څخه خوندي وساتي.

ستاسو د کامیابی په هیله شیخ الحدیث مولوي محمد عمر خطایي

و السلام علیکم و رحمة الله و بركاته

داو لاد روزنه

ليکوال: مولوي صالح محمد (عطشان)

داسي وايي، چي ما خپل اولاد ته هدايت او لارښوونه کړېده او ډېر کونښن مي وکړي مگر ماحول او چاپېريال خراب دئ چي هر څه چي يې مستقيمي لاري ته را بولم زما خبره نه مني د بدو خلگوسره د کښېنستلو په وجه نه سمپري زه يې يوې لاري ته را بولم دی بله لاره اختياري اوس نودده عمل دده سره او زما عمل زما سره دئ زه څه وکړم او په دليل کي داهم وايي چي د حضرت نوح عليه السلام زوي کافر وو او نوح عليه السلام د طوفانه څخه نجات نه سو وړ کولای همدا ډول ما هم ډېر کونښن وکړي او ډېر مي خپل اولاد سمي لار ته راوبلي مگر دی يې نه مني اخر زه څه وکړم؟ ايت ته که پام وکړو د اولاد د اصلاح لپاره همدومره کول اوبيا لاس ترزني کښېنستل دا يوه تشه بهانه ده ځکه په ايت کي د اور لفظ ذکر سوئ دئ او دې طرفته يې اشاره کړې ده چي موراو پلار به د خپل اولادو مستقيمي لاري ته درا وستولو په اړه دومره کونښن کوي لکه څنگه چي دوی په دنيا کښي کونښن کوي چي خپل گران اولاد اور خو لاڅه يوازني تکليف ته يې هم نه پرېږدي. فرض يې کړئ که يولوی اور تيار سو وي او په غېر مېهار وي او د دې اور په اړه يقيني وي که څوک ور داخل سي هلا کيږي ژوندی نه پاته کيږي اوس نو که يو بې عقل ماشوم دغه اور خوش منظره او خوبصورت وگڼي او دهغه و طرفته ور روان وي موراو پلار به يې په دغه وخت کي څه کوي؟ ايا د ليري څخه ارام کښېني او نصيحت ورته شروع کوي چي اې زويه! اور ته مه ننوځه او دا اور ډېر خطرناکه دئ که ور ننوځي به سوځل سي او مړ به سي، ايا يو موراو پلار به يوازني په دغه وخت کي په ژبني نصيحت بسنه وکړي او د نصيحت او هدايت باوجود که اولاد همدغه اور ته ورسې و سوځول سي په خالي نصيحت کولو سره دئ خلاص گڼل کېدلای سي چي ما خپل اولاد پوه کړي او خپل فرض مي پای ته ورساوه او هغه ونه منله پخپله خوښه يې د اور لار ځانته غوره کړه په دنيا کي به هيڅ موراو پلار داسي ونکړي که ريښتيني موراو پلار خپل اولاد دهلاک کوونکي اور وخوا ته روان وويني خوب خوراک او ژوندون به پر حرام وي تر هغه وخته پوري چي خپل اولاد يې په غېر کي نه وي را پورته کړي او له دې هلاک کوونکي اور څخه يې نجات نه وي ورکړي. الله جبار فرمايې: کله چي تاسو خپل اولاد ته د دنياوي اور څخه د ژغورلو په لار کي په ژبني لارښوونه بسنه نه کوئ نو د جهنم هغه اور چي اندازه او تصوير يې په دنيا کي نه سي کېدلای دهغه څخه د

نحمده ونصلي على رسوله الكريم اما بعد فاعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قُوْا اَنْفُسَكُمْ وَاٰهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْذُهَا النَّاسُ وَالْحَيٰرَةُ عَلٰهَا مَلٰٓئِكَةُ غٰلِظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُوْنَ اِلٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ژباړه: اې مؤمنانو! تاسو خپل ځانونه او خپلي کورنۍ له داسي اوره وساتئ چي لوگي او دسونگ مواد يې خلگ او تيږي دي، پر دې اور سختي او طاقتوري ملائکي مقرر سوي دي هغوی د الله جبار د هيڅ فرمان څخه سرغړونه نه کوي او هر امر يې پر ځای کوي. پوښتنه داده ايا يواځي خپل عبادت د نجات لپاره بسنه کوي؟ په همدغه ايت کي الله جبار فرمايلي دي چي خبره په يوازيتوب سره پاي ته نه رسيږي چي څوک يوازني په خپل عبادت مطمئن او بې غمه سي بلکي اهل او عيال هم د جهنم د اور څخه را گرځول ضروري او اړين کار دئ. نن ورځ په ټولنه کي ډېر تر سترگو کيږي، چي يو څوک په خپله دينداره وي، دلمانځه پوره پالنه کوي، په اول صف کي دريږي، روژي نيسي، زکاة ادا کوي، دا الله جبار په لار کي خپل مالونه صرفوي مگر اهل او عيال ته چي يې وکتل سي دمځکي او اسمان په څېر توپير سره لري داو لاد سره يې نه دلمانځه فکر وي او نه د دين د فرائضو ډېر ځاي کولو احساس ورسره وي اهل او عيال يې د گناهونو په سېلاب کي غوټه وي مگر دی په خپله په اول صف کي په پوره اطمینان سره ناست وي، ښه توجه وکړي! تر څه وخته چي انسان ته د ځان په څېر د اهل او عيال د نجات فکر نه وي پيدا سو هغه نجات يافته نه سو گڼلای، او انسان په داسي ويلو سره ځان ته نجات نه سي ورکولای چي هر سړی دخپل عمل مالک دئ که اولاد وبل طرف ته روان وي نو زه څه وکړم؟ ځکه چي اولاد د بدو څخه را گرځول د هر کس د فرائضو په سلسله کي داخل دي که چيري څوک دخپل اولاد په لارښوونه کي کوتاهي وکړي په اخرت کي به يې مؤاخذه او گرفت حتماً کيږي. ځيني خلگ وايي: زامنو ته مي غاړي خلاصي کړې دايوه تېر وتنه ده په مخکني ايت کي الله جبار فرمايې: چي اې ايمانداره وگړو! تاسي خپل ځان او کورنۍ د جهنم د اور څخه وساتئ په حقيقت کي په دې ايت کریمه کي د يو بې ځايه عذر او بهانې جواب هم دئ هغه دا چي نن ورځ يې ډېر انسانان وړاندي کوي کله چي چاته وويل سي چي خپل اولاد ته ديني تعليم ورزده کړه او څه ددين خبري وروښيه او ددين پر لار يې برابر کړه او د گناهونو څخه يې وژغوره ددې په جواب کي ځني کسان

په اړه فکر نه کوي په داسې کړنه سره الله ﷻ ځني ناراضه سي اخر دغه اولاد دمور او پلار نافرمانې پيل کړي او ددوی پر سر مسلط سي او دمور او پلار لپاره يو عذاب جوړ سي لامل يې دادی چې مور او پلار داسې کړي وه چې په خپل اولاد يې سر نه گرځاوه دنيوي گټې يې په کولې ديني تعليم يې نه په کاوه او سمې لاري ته يې لارښوونه نه ورته کول دصالحانو خلگو په ناسته پاسته يې نه امر کاوه او د لمانځه او عبادت لار يې نه ورته بيانوله پر دغه برسېره يې دعربانۍ او فحاشۍ چاپېريال ورته جوړ کړي و هر څه چې به يې غوښتل هغه ورته آماده وه او د نفساني او شيطاني غوښتنو لاري يې ورته تيار کړي وې د دې ټولو کړنو او بې پرواهيو پايله دا سوه چې نن ورځ د اولادونو څخه ډېر پلرونه ناراضه دي دمور او پلار نافرمانۍ شروع ده خپل اولادونه يې هيڅ پروا نه کوي اطاعت يې د سره هيڅ نه پېژني نن ورځ والدين ناست دي ژاړي چې زموږ فکر و اولاد به مو عزت من سي او موږ به په هوسا اوارام سو دا څه وسوه چې خپل اولاد مورپلار ته بلاسوه. دغسې مو کړي همداسې به درسره کيږي يو محقق فرمايلي دي.

اندرون درياخته بندم کړوه باز می گونی که دامن ترکمن بهیابارباش

يعني اول دي زما لاس او پښې راوتلې او په درياب کي دي لاهو کړم او بيا راته وايي چې هو ښيار اوسه لمن دي لنډه نه کړې. که تا اول په خپل اولاد ديني تعليم کړی وای او دمستقيمي لاري هدايت دي ورته کړی وای ولي به يې انجام داسي ويچاړ او خراب وای اولاد که پر مستقيمه لاره برابر سي د دنيا د خوشحاليو تر څنگ دايوه صدقه جاريه هم ده چې مور او پلار ته به يې ثواب ترمرگ وروسته ورسېږي لکه چې دپيغمبر اسلام ﷺ ارشاد دی: کوم څوک چې د دنيا څخه کوچ وکړي ددرو عملونو پرته يې نور ټول عملونه قطع کيږي يوديني علم چې دهغه څخه خلگ گټه او فايده اخلي دمثال په ډول يو عالم تصنيف وکړي يو کتاب جوړ کړي او خلگ دهغه څخه فايده اخلي يا څوک شاگردان تر شا پرېږدي او خلگ دهغه څخه ديني زده کړه کوي. دوهم يو څوک چې صدقه جاريه لکه مسجد، مدرسه، پل، شفاخانه يا کوم بل شی د خلکو د فايدي لپاره جوړ کړي او خلگ دده ترمرگ وروسته فايده تري اخلي. دريم: يو څوک چې صالح اولاد تر شا پرېږدي او هغوئ دعا ورته کوي ثوابونه يې مور او پلار ته وررسېږي.

ساتلو په لاره کي څنگه يواځي په ژبني هدايت او لار ښوونه اکتفاء کوي او کوم انسانان چې دحضرت نوح ﷺ دزوی مثال په دليل کي وړاندي کوي هغه ځکه بېځايه دي چې نوح ﷺ خپل زوی ته تقريبا نهه سوه کاله هدايت او لار ښوونه وکړه د دې با وجود هغه سمه لار غوره نه کړه ايا دنهو سوو کلونو وروسته به پر نوح ﷺ کومه مؤاخذه او مسئوليت پاتي وي لکن زموږ حال د افسوس دی چې په يو ځل يا دوه ځله لار ښوونه کولو سره موږ بسنه کوو او بيا وايو، چې موږ خپله ذمه واري پای ته ورسول نن ورځ زموږ په ټولنه او معاشره کي دا اولاد په اړه دهر څه فکر موجود دی چې ښه دنيوي تعليم ورکړي يا ښه کاسب او کمال داره سي خوراک او څښاک يې برابر سي او داغوستلو سامان الات يې برابر سي او ښه موټر او موټر سايکل ورته مهيا سي الغرض دهر څه دسمولو فکر سته مگر ددين فکر نسته زموږ په ټولنه کي داسي وگړي ډېر تر سترگو کيږي چې وايي زوی مي ډېر کمال داره ښه مقام او رتبه لري او ښه شتمن او بډايه دی مگر لږ څه بې دينه دی نور يې هر څه کار برابر دی اوس تاسي فکرو کړئ چې دا صاحب دخپل زوی په اړه وايي زوی مي عزت من او هر څه يې سم دي يواځي بې دينه دی دغه دين داري داسي زائد کار او وظيفه گڼي چې هيڅ اهميت نه ورکوي سره ددې چې نوموړی پلار خپل ځان متقي او دين داره هم گڼي دا يو حقيقت دی څوک چې ديانث او تقوی ونلري اصلا هغه هلاک او برباد دی هر څه يې خراب دي هغه مشهوره خبره ده چې يو څوک مريض و بالاخره نبض يې ودرېدی دوستانو يې شفاخانې ته راوړي رنځ پوهانو (ډاکټرانو) وويل چې دا کس انتقال کړئ او مړ دی يو دوست يې وويل چې ندی مړ ځکه د بدن غړي يې صحيح او سالم دي صرف او صرف ساه يې وتلې ده ډاکټرانو ورته وويل: چې دغو سم والي يې څه فايده کوي همدغه مرگ دی چې روح او ساه يې ووځي نن ورځ زموږ په ټولنه کي هم داسي ويل کيږي چې فلاني کس صرف بې ديني لري نور يې هر څه سم دي دالله تعالی يو سنت کړنه په يو مقدس حديث کي بيان سوې ده کوم څوک چې د يو چا د راضي کولو لپاره الله ﷻ ناراض کړي الله ﷻ به هغه شخص دده پر سر مسلط کړي تاسو تجربه وکړي نن ورځ زموږ دغه صورت حال دی چې دخپل اولاد د راضي کولو او هوسايني لپاره دنيوي کوښښونه کوو او وايو چې اولاد مي رتبه او عزت پيدا کړي شپه او ورځ په دنيوي کار و بار بوخت وي او دا اولاد دابدي ژوندانه دسمون هيڅ فکر ورسره نه وي او هيڅ يې دديندارۍ او ديني تعليم

سياست د اسلام په رڼا کي

ليکوال عبدالودود هجران

لپاره مشروع کړي دي . ابن نجيم رحمه الله هم د سياست په اړه په همدې نظر دی، خو د فقهي په کتابونو کي د سياست کلمه په عمومي ډول د (تعزيري سزاگانو) د پاره کارول شوې ده، هغه چي د قرآن او سنت د ښکاره نصوصو څخه په ډاگه سوي نه وي، خو د شرعي قواعدو مطابق وي او مقصد يې د ټوليز مصلحت مراعت او د فساد له منځه وړل وي . سياست هغو تدبيرونو ته ويل کيږي چي د هغو په واسطه د ټولنيزو گټو او مصالحو ساتنه وسي، او د جرايمو د سزا څخه موخه هم د مجرمينو اصلاح او د خلکو د مال، ځان، عزت، او ابرو ساتنه ده، همدا لامل دئ چي د سياست د لغوي معنا مفهوم پر دغو سزاگانو باندي تحقق پيدا کوي . حدود څه شي دي ؟ حدود هغو سزاگانو ته ويل کيږي چي د قرآن کریم د ښکاره آياتونو او يا هم د صحابه رضي الله عنهم اجماع څخه ثابت او ټاکل سوي وي لکه : د زنا، غلا، قطع الطريق، شرابو چيښلو قذف حد دلته زموږ موضوع د سياست اړخونه دي نو ځکه مو پورته توکي وليکل، چي په سياست پوري اړه لري . پورتنی تعريفونه په نظري سياست او علمي سياست پوري اړه لري خو د عملي سياست بنسټ پر سياسي تجربو ايښودل سوی دئ، د سياسي مفکر او سياسي قائد تر منځ توپير همدومره دئ لکه د علم او عمل تر منځ او يا هم د فکر او تجربې تر منځ ځکه چي يوازي د سياست د فلسفې په زده کړي يو شخص سياسي مشرنه گرځي . يو څوک د انجنيرۍ د فاکولتې د پای ته رسولو او يا د انجنيرۍ د کتابونو په لوستلو سره پوره انجنير نه سي جوړېدلای ترڅو چي د پراکتيک دوره تر سره نه کړي او يا هم د نورو ماهرو انجنيرانو لخوا په عملي ډول ونه روزل سي . نو په دې اساس د انساني ټولني د پرمخ بېولو فلسفه او د حکومت داری په اصولو او قواعدو پوهېدلو باندي شخص سياست پوه (Political scientis) او فروفيسور خو جوړيږي، مگر سياسي لارښود او د نظام بشپړ چلونکی نه سي کېدلای تر هغه وخته چي په عملي توگه سياسي تجربه تر لاسه نه کړي او د سياست په ميدان کي رول ونه لوبوي .

د عربي ژبي د سياست کلمه د انگليسي د (Politic) د کليمې د معنا سره ورته والی نه لري بلکي د عربي ژبي د سياست کلمه هر اړخيزه مفهوم لري لکه د نفس اصلاح کول، کورنی سياست، تعزيري سياست، او ټول اصلاحي کارونه د همدې کلمې په مفهوم کي شامل دي خو د انگليسي ژبي (Politic) کلمه يوازي د ملکي، ملي او حکومتي سياست لپاره کارول کيږي، چي په عربي ژبه کي يې مرادفه کلمه السياسة المدينة ده . Politic يوه يوناني کلمه ده، چي د پوليس څخه اخيستل سوېده او معنا يې ښاري حکومت دی . د سياست لغوي معنا : سياست د امارت په وزن د ساس يسوس څخه د قال يقول په وزن د مصدر صيغه ده، د نوموړي فعل مصدر د سوس قول په وزن هم راتللی سي اسلامي پوهان د سياست د پېژندنې په هکله په دې نظر دي : علامه ابن خلدون رحمه الله د سياست په باره کي داسي وايي : (فالساسة والملك هي كفاة للخلق و خلافة الله في العباد لتنفيذ احكامه فيهم) سياست او حکومت د بندگانو د ساتني او د هغوی د گټو د ساتني او کفالت او په بشري ټولنه کي د الله جل جلاله احکامو د پلي کولو د پاره د الله جل جلاله نيابت او استازيتوب دئ . شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله د ډول فرمايلي دي چي : (وهی الحکمة الباقية عن كيفية ربط الواقع بين اهل المدينة) سياست او حکومت د هغه فن نوم دئ چي د يوه هيواد د وگړو تر منځ د ټولنيزو اړيکو د کيفيت څخه بحث کوي . او يو بل عالم او د اسلامي چارو کارپوه راغب اصفهاني رحمه الله د سياست په پېژندنه کي درې شيان راښيي : عمارة الارض (د ځمکي آبادول او د هغې پرمختگ او جوړول)، تنفيذ احکام الله (د الله جل جلاله حکمونو جاري کول)، مکارم الشريعة (د ښو اخلاقو خوښول) د فقهاؤ له نظره د سياست روښانه مفهوم د اصلاحي تدبيرونو خوښول او کسبول، د حکومت نظم او غوره چاري پرمخ بېول دي . ابن عابدين رحمه الله وايي : وهذا تعريف للسياسة العامة الصادقة على جميع ما شرعه الله تعالى لعباده من الاحکام الشريعة ثبارة : د سياست دغه تعريف پر هغو ټولو چارو او تدبironو باندي صادق يږي چي الله جل جلاله خپلو بندگانو د اصلاح

ماخذونه : ۱- المتجدد ۳۶۲ مخ د سوس ماده ۲۰- د اسلامي حکومت نظام ۲۰۰ مخ د مولانا حامد الانصاري ليکنه ۱۹۵۶ عيسوي کال د هندوستان ډهلي چاپ ۳- مجموعه شامي ۳ ټوک ۲۰۴ مخ- بحر الرايث ۵ ټوک ۱۱ مخ ۴- مدخل الى علم السياسة د ډاکټر جمال الاتاسي ۷ مخ د دمشق چاپ ۵- اسلامي سياست د مولانا گوهر رحمن ۱۴ مخ پېښور چاپ ۱۳۸۳

ژباړن: محمد اعظم ارغندابی

د یوې خور د نوي ژوند قيصه

موجود دی، کائنات او د دې نړۍ حیرانونکي نظام پخپله منځ ته نه دی راغلی، دا لمر، سپوږمۍ، ډول ډول فصلونه، سمندرونه، غرونه او بې شمېره مخلوقات، بېله خالق څخه هیڅ امکان نه لري، د قدرت په نظام کې داسې هماغه اهنګي او د اتوم څخه تر ستورو پورې هر څه داسې پر خپل مقام باندې په عظیمه توګه جریان لري چې پرته د خالق څخه یې د وجود فکر کول بې عقلي ده، پر همدې بنیاد زه د یوه ستر طاقت د وجود لېواله وم لیکن د یوه مذهب فکر کول یوه ډېره لیرې خبره وه. زه دا خبره خپله نیک بختي بولم چې د لوړ تعلیم لپاره ما په یوه داسې پوهنتون کې داخله واخستل چې د کور څخه لیرې او هلته د مسلمانانو شاګردانو شمېر زیات و، له دې کبله چې زما فکر د مسلمانانو اړوند مثبت نه و نو ما په ابتدا کې خپل عافیت د مسلمانانو څخه په لیرې پاتې کېدو کې لیدئ، لیکن ما دا خبره محسوسه کړل چې ددوی اکثریت د اروپایي زده کونکو په مقابل کې ډېر باوقاره او عزتمند و، د اسلام د نه غوښتنلو سره سره زما په زړه کې د اسلام سره د مینې عنصر پیدا سو، معلومات راته وسو چې زما خدای ﷻ موجود دی، واحد دی او په خپلو صفتونو کې بې مثاله دی، راته معلومه سوه چې د اسلام دوې معناوې دي، د خدای پاک مکمل اطاعت، امن او عافیت، او مسلمان په اصطلاح کې هغه کس ته ویل کیږي، چې د خدای پاک و رضا ته ځان تسلیم کړي. ددغو مسلمانو ځوانانو څخه چې مې کله دا واوریدل ډیره حیرانه سوم چې اسلام ښځې ته څومره مقام ورکړی او څومره یې نازولې ده. ماته څرګنده سوه چې د یهودیت، عیسویت او بودا مذهب په پرتله د اسلام یوه ښوونه هم د عقل او فهم په خلاف نه ده. د مسلمانو هم صنفیانو د تحریک له کبله مې د اسلام د مذهب مطالعه شروع کړه او په همدې وخت کې د فرانسې د یوه سرجن او ساینس دان موريس بوكایې کتاب قران او ساینس ډېره متاثره کړم، او دا معلومات راته وسو چې د ساینس او کائناتو په اړه انجیل کومې څرګندونې کړي دي هغه ټوله غلطې دي او غلطې ثابتې سوي دي، لیکن پر بل اړخ بیا قرآن چې کومې فیصلې او رایې ورکړي دي هغه ټوله رښتیني ثابتې سوي دي. زما عقل او فکر یو منل سوی استدلال قانع

زما عمر د څلیرویشتنو کلونو دی. زما لږیکې د کمبودیا د یوې چينې کورنۍ سره دی چې ۲۰ کاله وړاندې د کمبودیا څخه فرانسې ته کډه او هلته ځای پر ځای سوې وم. زما د مور او د پلار تعلق د بودا د مذهب سره و، لیکن تعلق یې فقط رواجي و، هغوی به کله کله د بودا د یوڅو ډېرو په وړاندې څه عبادات کاوه او بس، ما په دې اړوند د دوی څخه سوالونه کول هغوی به جواب نه راکاوه، هغوی پر عقلي بنیاد زما د قانع کولو کوښښ هیڅکله نه دی کړی، د عقیدو او رواجونو له لحاظه فرانسه پر مختلفو رواجونو یوه مشتمله ټولنه ده، د مذهب د لحاظه د عوامو اکثریت یې کاتولیک عیسویان دي، لیکن پر ټولنه باندې یې د یهودانو او کمونستانو اثر ډېر زیات ژور دی او دا خبره هم حقیقت ده چې اسلام یې دوهم غټ مذهب دی، د ابتدائي ابادېدو په وخت کې د مراکش، الجزایر، تونس، او منځنۍ افریقا څخه په سل ګونو مسلمانان دلته را کډه سول او اوس ددوی د اولادونو ډېر زیات تعداد دلته موجود دي، داسې پروپاګندې خپرېږي چې دغو مسلمانانو دلته داسې ډلې منظمې کړي دي چې کله، کله د بم چاودنې کوي او د ترهګرۍ چاپېریال منځ ته راوړي. د فرانسې مقامي اوسېدونکي پر همدې بنیاد د اسلام یادونه د ویرې او نفرت په ګډ احساس سره کوي، لنډه دا چې ما د اروپا د داسې نسل په منځ کې خپل د شعور سترګې خلاصې کړې چې د مذهب د ټولو ارزښتونو څخه متنفر او بېزاره وو، د مکملې ازادۍ غوښتونکي وه، د کوچني او غټ ټولنیز روایتونو په بر بادولو کې ځنډ نه کاوه، په مکتب او پوهنتون کې زما همصنفیان د ډول ډول نژادونو څخه وه، د کمبودیا څخه تر الجزایر پورې، موږ د یوه اوبل د عقیدو څخه بې تفاوته و، په دې ماحول کې مذهب یو بې کاره او د هغه په اړه کومه خبره کول یوه بې عقلي ګڼل کیږي، تاسو ته څرګنده سوه چې زما روزنه په څنګه چاپېریال کې سوی ده. زه د یوه مذهب هم قائل نه وم او د اسلام په اړه خو زما فکر ډېر منفي و چې په ټوله اروپا خصوصاً په فرانسه کې د اسلام د هر اړخ د بدنامولو کوښښ کېدئ، څنګه چې مې شعور او عقل پخېدئ، ما به اکثره په یوازیتوب کې غور او فکر کوی چې په کائناتو کې یو لوی طاقت

کوي، زه د عقل او دليل پر خلاف هيڅ خبره نه قبلوم، خوشبختانه د قرآن په هکله د ساينس څېړونو زه ډېره زياته اغېزمنه کړم، لکه څنگه چې لمر او سپوږمۍ په خپل مدار کې څرخي، په سمندرونو کې څنگه د خوږو او ترو او بو تر منځ پرده وي، او لکه څنگه چې په دنيا کې هيڅ شى بغير د اوبو څخه ژوند نه کوي، و جعلنا من الماء كل شى ء حى، لکه څنگه چې دغه حقيقتونه په قرآن کې ذکر سوي دي، ددې څخه ثابتېږي چې قرآن د انسان تخليق نه دى. دا د خداي کلام دى او د هر اعتبار څخه ابدې حثيت لري. بيا ما د قرآن عظيم الشان يوه فرانسوي ترجمه تر لاسه کړه او د هغه په لوستلو مي شروع وکړه، په شروع کې مي ځيني خبرې ونه فهمولې او زه يو څه فکر جنه هم سوم، د مثال په ډول چې په جنت کې خداى پاک نارينه وو ته حوري ورکوي، بيا ما ډيري دعاوي وکړې چې خداى پاک زما ذهن خلاص کړي، او د خپلو مسلمانو ملگرو څخه به مي هم سوالونه کول، په نتيجه کې زما په فکر کې ټوله سوالونه حل سوه او په دې باوري سوم چې قرآن عظيم الشان په مادي او روحاني لحاظ د بني آدم رهنمائي کوي. د قرآن عظيم الشان څخه ما ته د حضرت عيسى عليه السلام صحيح پېژندنه وسوه، او دا مي يقين سو چې هغه يو تاريخي ارزښت درلودى. ليکن انجيل چې د دې پاكي هستې اړوند کوم د تهمت جال غوړولى دى، په هغه سره دده شخصيت په شکونو کې لويديلى دى. د قرآن د مطالعې څخه راته معلومه سوه چې د عيسويت ټولي عقيدې بې بنياده دي، د عقل څخه خلاف دي او هيڅ تاريخي حثيت نه لري، په دغه ضمن کې ما د حضرت محمد ﷺ د مقدس ژوند مطالعه شروع کړه او د هغه څخه ډېره زياته اغېزمنه سوم، راته معلومه سوه چې د اروپا مذهبي علماو او تاريخ پوهانو د محمد ﷺ په اړه څومره درواغ ويلې او د څومره بهتان څخه يې کار اخيستی دى، د محمد ﷺ ژوند خو بې حده ډېر زيات پاک و او په هر لحاظ د انسانيت لپاره يوه عظيمه نمونه ده. په دغه ډول په اسلام کې زما معلومات زياتېدل، او شکونه مي ليري کېدل او يقين مي پخېد، ماته په ښه ډول معلومه سوه چې اسلام پخپله په خپلو ښوونو کې په مکمل ډول يو فطري مذهب دى. که يو څوک د خپل

ضمير څخه کار واخلي، انصاف او توازن و مخي ته کښېږدي او په فکر سره د پېغمبرانو پر ښوونو غور وکړي نو پر هغه باندې به د يهوديت او عيسويت کمزوريانې او اختلاف څرگند سي او هغوي به د اسلام پر ښېگڼو باندې قايله سي. په ذهني ډول ما ته د اسلام د عظمت ادراک سى و، ليکن هيڅ نه پوهېدم چې څه وکړم. د اسلام د قبلولو څخه ماسپو ما بېله چاره نه درلوده، ليکن د اسلام په قبلولو کې ډېر خطرونه راته متوجه وه، زما مور او پلار او زما نور قريبان د اسلام قبلول هيڅ نه خوښوي، بيا به څه کيږي؟ ماته څه کول په کار دي، په فکر فکر سره زما لوږه او خوب والوتل، بيا يوه شپه زه پر سجده سوم، د الله ﷻ په دربار کې مي په ژړا دعاوي وکړې، يا الله ﷻ زما لارښوونه وکړې، ماته صحيح لاره را وښيه، زه ډېره کمزورې يم، ما ته همت او طاقت را وبخښې او پخپل فضل سره زما نصرت وکړې، ستا د نصرت څخه پرته زه د خپلي ټولنې د چاپېريال مقابله نه سم کولاي. کله چې ما د سجدې څخه سر را پورته کړى نو ډېر سکون راته په برخه سى و، بېرته مي له منځه تللى وه، زه په دې باور سوم چې هر څه پېښېږي زه به اسلام قبلوم، خوشبختانه دا د روژې مياشت وه، د روژې اخري ورځې وې، ما په خوب کې خپل ځان پر لمانځه وليدى، او په دوهمه ورځ ما د خپلو ملگرو په وړاندې د شهادت کلمه ولوستل او مسلمانم سوم، ما تر يو کال پوري دغه پېښه د خپل مور، پلار او ټول خاندان څخه پټه ساتلې وه، کله چې بله روژه راغله نو د عيسويانو د اختر رخصتياني هم په دا غه مياشت کې وې، ما بايد روژې نيولې وای ليکن دغه رخصتياني ماته دخپل مور او پلار سره تيرېدل پکار وې، ددې څخه مي بله هيڅ چاره نه درلوده چې دغه راز مي مور او پلار ته څرگند کړم، زه کور ته ولاړم او ماښام مي د شراب چښلو او خنځير د غوښو د خوړلو څخه انکار وکړ، او ما دوى ته وښودل چې زه مسلمانم سوي يم او ټولو غالمغال جوړ کړ، مور، پلار، ورور، خور او اکا مي ډېر زيات پرېشانه سول، ټولو ډېره و تر ټولم او ځينو خو بيا لاس هم را باندې پورته کړى، مور مي راته وويل که ته مذهب تبديلول غواړې نو عيسوي سه، زه تا پخپله د عيسويانو و کليسا ته بيايم، ما د دوي د قانع کولو ډېر

زیاته ووهلم او د کور څخه یې په زوره وایستم. زه وپوهنتون ته ولاړم او خپل ټول مسلمانان ملګري مې د حالت څخه خبر کړل، ټولو ماته د حق پر لاري د ثابت پاته کېدلو مبارکي راکړل او د هر ډول مکمل کومک کولو یقین یې راکړی. د خدای ﷻ شکر دی چې په دوی ټولو کې نیک، شریفه او لایق ځوان زما لاس نیوی وکړی او د واده وړاندیز یې راته وکړی، ما دا د الله ﷻ له طرفه یو نعمت وګڼی او دغه وړاندیز مې ومنی، او زه اوس نن ورځ د خپل نوي دین سره، په نوی کورنۍ کې، د خپل انتهائي مهربان خاوند په ملګريټوب کې ډېره د راحت او خوشحالی ژوند تېروم، او هر وخت د الله ﷻ شکر ادا کوم.

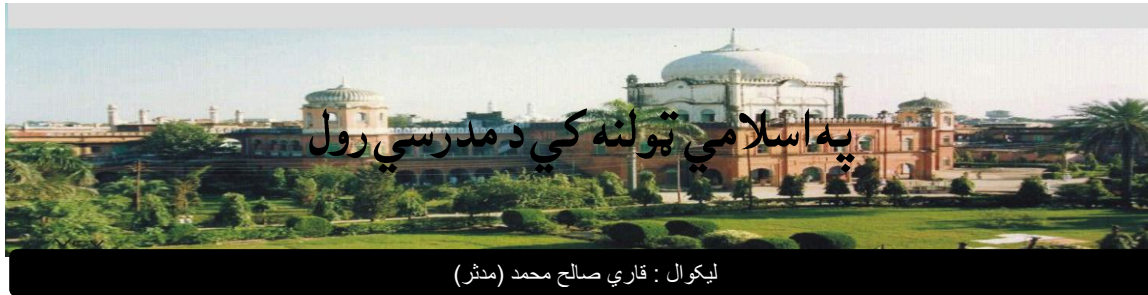
زیات کونښن وکړ چې د اسلام اړوند د دوی دریغ صحیح نه دی، د اسلام ټولې ښوونې د عیسویت، یهودیت پر خلاف د فطرت او عقل سره برابري دي، یهودیانو، د اروپا عیسوي لارښوونکو او مورخینو د اسلام او مسلمانانو اړوند څه لیکلي دي هغه صحیح نه دي، لیکن زما مور او پلار او زما خاندان ډېر جذباتي سول، هغوی زما خبره هیڅ نه واورېدل، هغوی به په وارو وارو راته ویل چې تا د ناپوهانو او ترهګرو خلکو د مذهب په قبلولو سره زموږ د ذلیل کولو کونښن کړی دی او که تا د دې فیصلې څخه لاس وا نه خستی، نو په دې کور کې ستا لپاره هیڅ ځای نسته، لیکن د الله ﷻ شکر دی چې ما د دوی د ټولو تنګوونو په جواب کې وویل چې هر څه کیږي زه هیڅ کله د اسلام لاره نه پرېږدم، نتیجه یې دا سول چې یوه ورځ هغوی زه ډېره

ژباړه علي احمد عادل

د ګناه پرېښودلو آسانه طریقه

خبر دی. نو ابراهیم رحمه الله علیه ورتنه وویل: آیا تاته ښایې چې د هغه د رزق څخه خوراک کوې، او د هغه پر ځمکه اوسېږې، او سره له دې چې هغه په ټولو پټو او ښکاره خبر دی، ته د هغه د امر څخه خلاف کار په ښکاره سره کوې. هغه شخص وویل: نه ښایې. څلورم راته وښیې: ابراهیم رحمه الله علیه ورتنه وویل: کله چې (ملک الموت) د دې لپاره درته راسي چې ستاروخ قبض کړي، ته هغه وخت ورته ووايه چې ماته یو څه وخت راکړه چې توبه وکارم او نیک کارونه شروع کړم، بیا مې وروسته روح وکاره. هغه شخص وویل: آیا دا امکان لري؟ (عزرائیل عليه السلام) خو د چا خبره نه مني د الله ﷻ په امر په ټاکلي وخت روح قبضوي. ابراهیم رحمه الله علیه ورتنه وویل: چې هغه (ملک الموت) تاته راتګ کوي او ته نسي کولای له مرګ څخه ځان خلاص کړې او توبه وکارې، نو بیا ولي داسې بېغمه اوسېږې، لکه ته چې د مرګ څخه خلاصون پیدا کولای سې. هغه شخص وویل: نو هغه پنځم او آخري هم راته وښیې. ابراهیم رحمه الله علیه ورتنه وویل: ته د الله ﷻ پر ځمکه اوسېږې، د هغه رزق خورې، او د هغه نافرمانی کوې په داسې حال کې چې ته هر چیرې یې هغه دي ویني، او کله چې د مرګ وخت دي راسي د توبې کولو وخت هم نسي پیدا کولای نو کله چې د قیامت ورځ راسي او د الله ﷻ د نافرمانۍ په سبب د عذاب ملائکه درته راسي، ترڅو تا د جهنم اور ته ورکش کړي، هغه وخت ته مه ورسره ځه. هغه وویل: د عذاب ملائکه به مې کله پرېږدي چې اور ته مې ورکش نه کړي. نو بیا ابراهیم وویل: بس همدومره ماته بسنه او کفایت کوي، استغفرالله واتوب الیه. او بیا دغه شخص پر توبه کښلو وفا وکړه او د ګناهونو څخه یې پرهیز وکړ ترڅو چې د دنیا څخه جلا کېدی.

ابراهیم بن ادهم رحمه الله علیه ورتنه وویل: ای داسحاق پلاره! زه پر خپل ځان باندي اسراف کوونکی یم. ماته داسې یو څه راوښیې، چې د هغه په واسطه د اسراف د بد عادت څخه خلاص سم. حضرت ابراهیم رحمه الله علیه ورتنه وویل: که دي پنځه خاصیتونه قبول کړه او پر هغو پنځو دي واک او قدرت پیدا کړې، نو تاته به هیڅکله هم ګناه تاوان ونه رسوي. هغه وویل: راویې ښیې، بن ادهم رحمه الله علیه ورتنه وویل: لومړی: کله چې اراده وکړې چې د الله ﷻ نافرمانی وکړې، نو د الله ﷻ د رزق څخه څه مه خوره. هغه شخص وویل: نو د کوم ځای څخه زه خوراک وکړم، دا ټول په ځمکه کې د الله ﷻ د رزق څخه دي بیا ابراهیم رحمه الله علیه وویل: عجیبه ده، نو دا ښایې چې د هغه د رزق څخه خوراک کوي او امر یې نه منې؟ هغه شخص وویل: نه، هیڅکله نه. او دوهم راته وښیې: ابراهیم رحمه الله علیه وویل: کله چې ته اراده وکړې چې د الله ﷻ د امر څخه خلاف کار وکړې نو د هغه پر ځمکه مه اوسېږه. هغه شخص وویل: دا خو ډیره گرانه خبره ده، نو چیرې ولاړ سم چې هلته ګناه وکړم؟ ابراهیم رحمه الله علیه وویل: آیا تاته ښایې چې دهغه پر ځمکه اوسېږې او امر یې نه منې؟ هغه وویل: نه. دریم راته وښیې: ابراهیم رحمه الله علیه وویل: سره له دې چې ته د الله ﷻ د رزق څخه خوراک هم کوې او د هغه په ځمکه کې هم اوسېږې، خو بیا هم د الله ﷻ نافرمانۍ ته زړه ښه کوې او ګناه کوې، نو په ځمکه کې داسې ځای ولټوه چې هغه الله ﷻ دي ونه ویني او ته یې نافرمانی وکړې. هغه شخص وویل: یا ابراهیم! داسې کله کېدای سې؟! هغه الله ﷻ داسې ذات دی چې په ټولو پټو سره تر هر چا ښه



په اسلامي ټولنه کې د مدرسې رول

ليکوال : قاري صالح محمد (مشر)

د خپل روحي آرام لپاره درملنه په لاس کې لري ځکه که کوم تکليف ورته پېښ سي د څښتن تعالی ﷻ رحمت يې بولي او که خوشالي ورته پېښه سي نعمت يې بولي همدا درملنه په مدرسه کې تر لاسه کېدای سي که دغه موضوع په لنډو ټکو کې را ونغاړو ويلاى سو چې مدرسه د جسمي ، روحي ، مدني او مذهبي جوړښت مرکز دى ، مدرسه يو داسې کار ځای دى چې په هغه کې دانسان زړه او دماغ تربيه کېږي ، مدرسه داسې ځای دى چې په هغه کې ټوله جهان او ټول موجودات دانسان د نظر مورد گرځي . مدرسه دنيوي ژوند له چينې څخه اوبه اخلي او په هغه اوبو سره دنيوي ژوند اوبوي . دا يو روښانه حقيقت دى چې نوي چينه هيڅکله نه وچيږي او بشريت هيڅکله دهمدې چينې څخه دبې نيازۍ احساس او فکر کولای نه سي مدرسه په کوم وخت او کوم چا پورې خاصه نه ده چې د وخت په تېرېدو او يا د کوم چا په ورکېدو سره ورکه او يا سقوط وکړي بلکې مدرسه مستقيماً په نبوت محمدي پورې اړيکې لري دا يو څرگند حقيقت دى چې نبوت محمدي به ابدې وي نو کوم کسان چې غواړي يو څو کاله ژوند وکړي او د ژوند هر لحظه يې په بې شمېره گټو بدله سي حتماً ورلره پکار ده چې د مدرسې په ښېگڼو ځان پوه او گټه ځني واخلي که لږ نور پر دې خبره باندي تم سو او ديولې څرنگوالي په موخه ووايو چې مدرسه دهغه ځای څخه عبارت نه ده لکه اوس چې نړيوال يې فکر کوي چې مدرسه په بې علمۍ سره تعبيروي ، يايې په تشدد او يا يې تمدن څخه په ليري والي تعبيروي بلکې مدرسه دعدم تشدد الهام ورکوي ، مدرسه پوهه او تمدن دځان سره په لازمي ډول لري ، مدرسه دټولو علومو دزده کړې مرکز ده نه داچې ځيني عام خلک يوازي دڅو هغو کتابونو څخه عبارت بولي چې علمي بسنه پرې کېدای نسي ځکه که لږ خپل حقيقي تاريخ مطالعه کړو نو په څرگند ډول ويلاى سو چې په اسلامي تاريخ کې لومړۍ مدرسه ددواړو جهانو سپېڅلي سردار حضرت محمد ﷺ تاسيس کړې ده او طالب العلمان يې اصحاب وه دهمدغي مدرسې څخه درستي نړۍ ته علم ورسېدى او په درسته نړۍ کې يو بې ساری

دلوی او سپېڅلي څښتن په مينه ناک نامه چې د ژوندانه دحقيقي تمدن کور يې دلومړۍ ځل څخه ترپايله پوري مدرسه جوړه کړې ده . د مدرسې نوم زموږ په ټولنه کې هغه لفظ دى چې زموږ د ټولني هر وگړى ورسره اشنا دى خو وړاندي تر دې چې د مدرسې په ښو پايلو پوه سو غواړم چې د مدرسې لفظ په لږه پيمانه وڅېړم . مدرسه دجوړښت له نگاهه يو عربي کلمه ده چې دصرفي قانون له مخې ورته دظرف مکان صيغه يعنې ددرس ځای په معنى ده البته هر هغه ځای چې په هغه ځای کې هر اړخيزي زده کړې ترسره کېږي خودمحتوى له پلوه په ديني زده کړو متغني او بېلایه وي همدا د مدرسې دمعنا څخه عبارت ده البته ديو عالم په وينا چې د مدرسې ددغه تعريف سره موافق نه دى - مدرسه دهغه ځای څخه عبارت بولي چې دطالب العلم رابطه دخپل څښتن تعالی ﷻ سره جوړوي نه داچې مدرسه دڅو عربي کتابو دزده کړې او ورزده کړې ځای دى مدرسه دانسانيت جوړونې ځای دى . مدرسه هغه مکرم او معظم ځای دى چې په هغه کې دانسان فکر داسې جوړيږي چې دخپل ارزښت ناک ژوند هره شېبه او هر گړۍ بې ځايه اوعبت تېر نه کړي او دخپل ژوند په اوږدو کې دهر باطل او هر ناپوه انسان لپاره دخير داعي اوبلونکى وگرځي او همدا ډول په مدرسه کې داسلام دسپېڅلي دين بلونکي او دهمدې دين پتنگان روزل کېږي مدرسې هغه ديني او انساني مرکزونه دي چې دهمدې مراکزو څخه دمخکې پرمخ دنړۍ وهرگوټ ته دهغه سپېڅلي دين او هغه سپېڅلي ژوند شغلې او ځلاوي رسيږي چې په هغه دين کې هيڅ ډول نيمگړتيا ، هيڅ ډول عيب او هيڅ ډول خواشينۍ او خفگان نه ليدل کېږي بلکې هر انسان ددې روښانه او الهي دين په منلو سره د هوسايۍ او خوشالۍ احساس کوي مدرسه دهغه ودي او سوکالۍ پلار دى چې نه يوازي دتمدن ، عقېدې او انسانيت جوړښت پکښې رامنځته کېږي بلکې په روحي (روحي) لحاظ هم درملنه پکښې کېږي ځکه که تاسو يو نامسلمان کس وپوښتى حتماً به پر خپل ژوند باندي بې اعتمادده وي او روحاً به نارامه وي خو کله چې يو مسلمان وپوښتل سي هغه به هر وخت

ته يې د پټ، عزت، شرافت او ترقي تاج ورپر سر کړئ، خلگ يې ديوه خدای ﷻ عبادت، عدالت او حقيقي دين ته راوبلل، د ظلم او ناروا لارو څخه يې وژغورل لنډه داچې بشريت ته يې ټولي نیکمرغۍ ورپه برخه کړې او همدا مدرسه وه.

انقلاب راغلی، همدغه مدرسه وه چې واسلامي دنيا ته يې تمدن وروبځېنې، خلگ يې د جهالت د زولنو څخه خلاص کړه، خلگ يې د سوکالۍ، دنيوي او اخروي گټو په لور بوتلل، خلگ يې چې د نيوې ژوند ورته دوزخ سوی ودهمدې دوزخ څخه وژغورل، خلگو



حضرت صدیق اکبر رضي الله عنه فضيلت او سپېڅلتوب

ليکوال: احمد شاه امين

چې سپېڅلې صبه يې لره: نو د جاهليت په وختو چې سراب او وېت ته سجده دواړه پر ځان حرام کړي وه، په ټوله ژوند کې يې نه شراب چيښلي او نه يې بت ته سجده کړې ده او له دغو دواړو نجسو چيزونو څخه يې زياته کرکه کېدله. د جهالت په وختونو کې ده د ټوکړانو تجارت کاوه او زياته سرمايه او شتمني يې درلوده. او د شتمنۍ سره د ښه خلاص لاس خاوند هم وو، ډېر جواد او سخي سپړی وو، پر خوارانو او غريبانو يې زړه سوی درلودئ او خپله زياته دارايي يې د مسکينانو په خرچې لگوله؛ نو ځکه يې ډېر خلگ تابع سوي وه او زيات وگړي يې د احسان او پېرزويني پورې ول. د جهالت په وختونو کې که څه هم د هر څه آزادي وه؛ مگر بيا هم صدیق اکبر ﷺ په عفت او صداقت کې د خلگو تر ميان خاص نوم گټلی وو او هيڅکله نه درواغ چا ځني اړېدلي دي او نه يې له چا سره چم کړئ وو. دوهم: د صدیق اکبر ﷺ ايمان راوړل: ثقه احاديث پر دې راغلي دي، چې په غټانو نارينه وو کې لومړی سپړی، چې د ايمان په سپېڅلي زېور مشرف سوئ دئ؛ هغه حضرت صدیق اکبر ﷺ دئ. دريم: د صدیق اکبر ﷺ فضيلت په قرآن کریم کې: په عظيم الشان قرآن کې ډېر آيتونه داسې نازل سوي دي، چې شان نزول يې د ابوبکر ﷺ کارنامې ښيي. دا چې ابوبکر ﷺ تر رسول اکرم ﷺ را وروسته پر ټوله امت غوره دئ، هغه هم په مختلفو دلايلو سره ثابتولای سو، چې يو ښه د ليل يې دغه صريح آيت دئ: ﴿لَا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

درنو لوستونکو! ديوه سپېڅلي انسان حضرت ابوبکر صدیق ﷺ ځيني فضائل په يوڅو کرښو کې درته وړاندې کوو هيله من يو چې تاسو درانه لوستونکي به گټه ځني واخلي: لومړی: د صدیق اکبر ﷺ له اسلام را وړلو تر مخه ژوند: حضرت صدیق اکبر ﷺ د قریشو د بني تميم ټبر له ستانه مشرانو څخه وو، ده د جاهليت په وختونو کې د وگړو تر ميان خورا ډېر اعتبار درلود، د بني تميم قبيلې ټولو خلگو به ده له مشورې پرته هيڅکله کار نه کاوه، دا چې د جاهليت په وختونو کې به شخړې او جوبلې زياتي کېدلې؛ نو ده د ټبر د قصاص او ديت ټولي فيصلې به ده صادرولې او تر صدور وروسته يې هيچا تردید نه کاوه. حضرت صدیق اکبر ﷺ په سپه سالاری او د ملک د نظم په راوستلو کې هم خورا ډېر مهارت درلودئ؛ نو ځکه به د ډېرو ځايونو واکمنانو له ده څخه مشورې اخيستې. ده د خوبونو په تعبیر کې هم خاص مهارت درلودئ، لکه رسول اکرم ﷺ، چې به فرمايله: ماته ډېر ځله د خدای تعالی له خوا حکم کېږي، چې د ابوبکر ﷺ څخه د خوب تعبیر و پوښتم. "الحديث وايي، چې په هغه زمانه کې په علم الانساب کې تر صدیق اکبر ﷺ بل ښه ماهر نه وو او د هغه زمانې د علم الانساب منلی او وتلی استاد وو. ﴿عن عائشه رضى الله عنها ان ابابكر اعلم قريش بأنساب﴾. حضرت صدیق اکبر ﷺ په ژبه هم ډېر خوږ، فصيح او د خورا مقدسي قريحي څښتن وو، په خبره کې يې له ورايه سپېڅلتوب او تقدس ځلېدئ او هر وخت به په يوه خاص فکر کې غرق وو. څنگه،

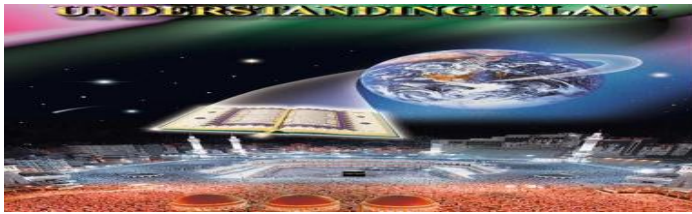
اعتبار دي تر ابوبکر رضي الله عنه افضل وي، که ما بېله الله ج څخه بل څوک خلیل گرځاوه؛ نو ما به ابوبکر رضي الله عنه غوره کړی وای؛ البته د اسلام پر بنسټ مو وروړوړو کلي دي؛ تر هغه وخته، چي خدای تعالی مو پخپل حضور کي سره یو ځای کړي. " وایې، چي ابوبکر الصديق رضي الله عنه د رسول اکرم صلی الله علیه و آله په حیات مبارک کي د اووه لسو (۱۷) لمنځونو امامت کړی دی. د حضرت عایشې رضي الله عنها څخه روایت دی، کله چي صدیق اکبر رضي الله عنه ایمان راوړی او مسلمان سو، څلوېښت زره دیناره یې درلودل. " او دا ټوله یې د رسول اکرم صلی الله علیه و آله او اسلام په مینه کي صدقه او خیرات کړه. د حضرت ابی هریره رضي الله عنه څخه روایت دی، چي رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: ما ته د هیچا مال دوني گټه نه ده را رسولې؛ لکه د ابوبکر رضي الله عنه دارايې، چي را رسولې ده؛ وایې چي ابوبکر رضي الله عنه په دې وخت کي په ژړا سو او وې ویل اې د الله ج رسول الله صلی الله علیه و آله زه او مال مي دواړه ستا نه یو؟ (ستا یو) د علي او ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دی، چي رسول اکرم صلی الله علیه و آله به د ابوبکر رضي الله عنه په مال کي داسي تصرف کاوه؛ لکه پخپل مال کي. د حضرت عمر رضي الله عنه څخه روایت دی، چي یوه ورځ رسول اکرم صلی الله علیه و آله موږ ته و فرمایله، چي خپل مالونه د خدای تعالی په لار کي خیرات کړ. زه و کور ته ولاړم خپل نیم مال مي د رسول اکرم صلی الله علیه و آله و حضور ته راوړی. نور رسول اکرم صلی الله علیه و آله پوښتنه وکړه، چي په کور کي دي څوني مال پرېښوئ؟ ما ورته و ویل، چي دغوني مال مي پرې ښوئ (لکه راوړئ چي مي دي). په دې وخت کي ابوبکر رضي الله عنه هم مال راوړ. نو رسول اکرم صلی الله علیه و آله پوښتنه ور څخه وکړه، چي په کور کي دي څه شي پرېښوئ؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویله، چي خدای تعالی او د هغه رسول صلی الله علیه و آله مي پرېښوول. (حضرت عمر رضي الله عنه په دې وخت کي و ویله)، چي زه په هیش وخت کي له ابوبکر رضي الله عنه سره سیالي کولای نه سم. د ابوهیرة رضي الله عنه څخه روایت دی، چي یوه ورځ رسول اکرم صلی الله علیه و آله پوښتنه وکړه: نن روژه چا نیولې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویل ما، رسول اکرم صلی الله علیه و آله بیا پوښتنه وکړه، چي نن د جنازې لمونځ چا اداء کړی دی؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویل ما، رسول اکرم صلی الله علیه و آله بیا پوښتنه وکړه، چي نن و مسکین ته خوراکي شی (ډوډۍ) چا ور کړی دی؟ ابوبکر رضي الله عنه و ویل ما، رسول

في الغار إذ يقول لصاحبه لا تحزن إن الله معنا.. التوبة: ٤٠ آيت
 ژباړه: که چېرې تاسي له (رسول اکرم صلی الله علیه و آله) سره مرسته ونه کړئ؛ نو په تحقیق سره الله تعالی مرسته ورسره وکړه، کله چي د مکې کفارو دی له مکې و ایستی؛ په داسي حال کي، چي دی یو له دوو (مراد یې حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله او ابوبکر رضي الله عنه) څخه وو، چي په غار کي وه؛ کله چي (رسول اکرم صلی الله علیه و آله) و خپل ملگري (ابوبکر رضي الله عنه) ته وویل، چي ته غم مه کوه ځکه په تحقیق سره الله تعالی (په نصرت او ثواب ورکولو کي) زموږ سره مل دی. د پورته تلاوت سوي آیت پر اساس ټوله علماء پر دې اتفاق دي، چي د صدیق اکبر رضي الله عنه صحابیت په آیت سره ثابت سوئ دی؛ نو ځکه که څوک د ده له صحابیت څخه انکار وکړي. و کفر ته نیژدې کېږي. د صدیق اکبر رضي الله عنه د موقف او د کارنامو په مورد کي نور آیتونه هم نازل سوي دي څلرم: د صدیق اکبر رضي الله عنه په فضیلت کي څو نوري خبري: دا چي ابوبکر رضي الله عنه له رسول اکرم صلی الله علیه و آله سره له ډېره وخته ملگري او ښه یار وو؛ نو ځکه پر رسول اکرم صلی الله علیه و آله هم زیات گران وو، د رسول اکرم صلی الله علیه و آله په زمانه کي یې د آعلی وزیر مقام درلودی او د هغه مبارک په حیات کي یې د مسلمانانو رهبري کړې ده، فتواگاني یې ورکړي دي او حتی رسول اکرم صلی الله علیه و آله د خپل خاص نزاکت پر بناء له حضرت صدیق اکبر رضي الله عنه سره په هر کار کي مشوره کوله؛ لکه د بدر د بندیانو په واقعه کي، چي رسول اکرم صلی الله علیه و آله د ده مشوره و منله. صدیق اکبر رضي الله عنه هلو (هیش وخت) د رسول اکرم صلی الله علیه و آله څخه ځان جلا کړی نه دی او د هغه مبارک تل مل پاته سوئ دی. د بدر په غزا کي د رسول اکرم صلی الله علیه و آله پیږه دار، توره تر ملا ولاړ او خپل مبارک سربې د ده مبارک په مینه په لاس کي اخیستی وو. د احد پر میدان، چي په مسلمانانو کي ماته راغله بیا هم صدیق اکبر رضي الله عنه وو، چي د سرتېري فدايې په صفت یې د رسول اکرم صلی الله علیه و آله ساتنه کوله او هغه مبارک یې یوازي پرې نه ښوئ. کله چي رسول اکرم صلی الله علیه و آله د مرگ پر بستر پروت وو؛ نو تر ټوله امت له ابوبکر رضي الله عنه څخه زیات راضي وو. یوه ورځ رسول اکرم صلی الله علیه و آله د ناروغۍ په ورځو کي مسجد ته تشریف راوړی، چي دغه ورځ یې طبیعت څه ښه و د خطبې په جریان کي ئي وویل: زه داسي څوک نه پېژنم، چي د احساناتو په

اجتهاد له شدت او زور څخه کار واخیست او ډېره ښه نتیجه یې هم ورکړه. هره خوا یې د مرتدینو او نورو نوو گمراه سوو قبیلو سره د جهاد کولو ډاگزه اعلان و کړئ د مسیلمة الکذاب او نورو بې پتو مرتدینو او د نبوت مدعینو سره د جنگ کولو لپاره ئې لښکري واستول، د تبلیغ زیاتې ټولۍ یې جوړې کړې او د عامه پوهاوي لپاره یې و مختلفو ځایو ته واستولې، او د خپلو ښو افکارو او تاکتیکونو پر اساس یې په ډېره لږه مده کې ټوله اسلامي اورشو له فساد او فتنو څخه پاکه کړه، حضرت صدیق اکبر رضی الله عنه د هغه لیاقت، مهارت، ځراکت او علمیت پر ښا، چې الهي ورکړه وه؛ د خپل نیژدې دوست (حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم) ورسپارل سوئ امانت په ښه توگه تر خپله منزله ورساوه او په ټوله دنیا کې داسې څوک ونه موندل سو، چې د ابوبکر رضی الله عنه له خلافت څخه دي ناراضه وو. د دوو کالو او څو میاشتو له بريالي خلافت کولو وروسته د درو شپېتو کالو په عمر وفات سو او خپل ځای ناستی یې حضرت عمر رضی الله عنه وټاکئ، چې په دې کار سره یې د خپل ولایت اظهار بیا وکړئ. د حضرت صدیق اکبر رضی الله عنه خلافت یوه خاصه ځانگړنه لرله. قانون یې قرآن، حدیث او د غټو او نیژدې اصحابو رضی الله عنهم مشورې وې. د دوو کلونو په جریان کې یې د داسې حکومت تاداو کښېښوئ، چې تر ابدې به د ټولې نړۍ رهنمایي کوي ابوبکر رضی الله عنه د ټوکرانو کاروبار کاوه او په هغه ئې د خپل ځان او اولاد لپاره کفایت کاوه د خلافت په مده کې یې د مسلمانانو د خدمت له وجهي خپل کاروبار نسوای کولای نو ځکه یې ډېر لږ مقدار خرڅ د ځان او عیال لپاره د بیت المال څخه اخیستی او دمريضۍ په وخت کې وصیت وکړ چې هغه مرئی چې د اولاد د راگرځوني او پالنې لپاره او هم هغه اوښ چې د باغ د اوبوني لپاره یې د بیت المال څخه اخیستی پیرته بیت المال ته حواله کړي.

اکرم صلی الله علیه و آله و سلم بیا پوښتنه وکړه، چې نن د مريض عیادت چا کړئ دی؟ ابوبکر رضی الله عنه وویل ما؛ پس رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم وویل: چا چې دا ټول کارونه کړي وي، هغه به حتمي جنت ته داخل سي. رواه مسلم، عبدالله ابن عمر رضی الله عنهما روایت کوي، چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و ابوبکر رضی الله عنه ته وویل: ته زما سره د ثور په سمخ (غار) کې ملگرئ وې او زما د حوض کوثر ملگرئ هم یې. رواه ترمذي (د ثور غار پر یوه لور غره واقع دی، چې څوک له مکې څخه په نیم ساعت کې هلته رسېدلای سي. حضرت عایشه رضی الله عنها وایې، چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و فرمایله: چا ته نه ښایې، چې په دوئ کې ابوبکر رضی الله عنه موجود وي او دوئ خپل مقتداء، امام او پېشوا بل څوک وټاکي. رواه ترمذي حضرت عمر رضی الله عنه وایې: ابوبکر رضی الله عنه زموږ سردار او زموږ مشر دی او ورسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ته په موږ کې غوره او محبوب دی. رواه ترمذي د جبیر ابن مطعم روایت دی، چې یوه ورځ یوه ښځه ورسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ته د یو سوال لپاره راغله، او ورسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ته یې وویل، چې بله پلایا وچا ته راسم؟ رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ورته وویل: ما ته! هغې وویل، چې که ته نه وې (وفات سوئ وې)، رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و فرمایل: بیا نو ابوبکر رضی الله عنه ته راسه. (متفق علیه) حضرت ابوبکر رضی الله عنه لومړی خلیفه او د نهم هجري کال د حج لومړی آمر دی، د قرآن حافظ وو او ټوله قرآن کریم د ده په وخت کې په لیکلي ډول را ټول سوئ دی. ابوبکر رضی الله عنه د رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم د ټولو غزاگانو ملگرئ وو او لومړی سړی دی، چې په مکه معظمه کې یې ځانته مسجد جوړ کړئ. پنځم: د خلافت په دوره کې: کله چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم وفات سو؛ د خلیفه د ټاکلو پر سر د را ولاړ سوي لوی اختلاف ختمونکی هم دی دی، د رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم تر ښخولو وروسته یې لومړی پلاد مرتدینو او د زکات له منکرینو سره جهاد اعلان کړئ، که څه هم عمر رضی الله عنه او نورو له ده سره په دې مسئله کې په پیل کې اختلاف وکړئ؛ مگر ابوبکر رضی الله عنه پخپل خاص

څوک چې قرآن کریم ووايي الله جلّ و اعلیٰ له یس نیکۍ ورکوي (عن ابن مسعود رضی الله عنه قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم من قرأ حرفاً من کتاب الله فله به حسنة والحسنة بعشر امثالها لا اقول آلم حرف ولكن الف حرف ولام حرف وميم حرف رواه الترمذي (۲۰) ټبر ۵: ابن مسعود رضی الله عنه در رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم څخه روایت کړی دی، چې رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمایلي دي: که چایو حرف د قرآن کریم ووايه الله جلّ و اعلیٰ به په بدله کې یوه نیکي ورکړي او یوه نیکي په ثواب کې د لسو نیکو سره برابره ده زه دانه وایم چې (آلم) یو حرف دی بلکې الف یو حرف دی، لام بل حرف دی، ميم بل حرف (يعنی پر آلم باندی دیرش نیکي دی).



ليکوال: مولوي عبدالهادي حماد

اسلام او ژورناليزم

دوهم: په کومه ژبه چې وينا کوي دهغې ژبې اصطلاحات او الفاظ به استعمالوي د پرديو اصطلاحاتو او الفاظو څخه به ځان ژغوري کوم څوک چې په يوه سيمه کې اوسيږي د بلې سيمې د همدغې ژبې اصطلاحات يا الفاظ کاروي اورېدونکي مطلوب نه سي تر څو کولای د بلې ژبې اصطلاحي الفاظ کارول همدا حکم لري همدا وجه ده چې ځيني عام خلک د ځيني علماؤ کرامو څخه د بيان پر مهال سرتېکوي او وايي چې موږ د دغه عالم په بيان نه پوهيږو اصلاً خبره خوداوي چې هغه عالم ته عربي اصطلاحات او الفاظ ډېر ساده وي نو د افادې پر مهال همدغه الفاظ په دې فکر استعمالوي چې اورېدونکو ته به هم په همدغه پيمانه ساده وي خو له بده مرغه د استفادې پر مهال ستونزې رامنځته سي. دريم: هر لفظ چې د خولې څخه راباسي تر فکر کولو وروسته به يې وايي، په همدې لحاظ په خبرو کې چابکي کول يا د فکر کولو پرته خبري کول داغېز له نگاه څخه بدي پاييلي لري ځکه هر انسان چې پر کومه موضوع خبري کوي حتماً دهغې موضوع اړونده د خپلو حواسو څخه په د حس په خزانه کې ډېر معلومات لري او دانسان ذهن هم الله ﷻ د کمپيوټرايزه سسټم په څېر جوړ کړی دی چې د څېړنې وروسته معلومات و تلفظ کولو ته سپاري که يو انسان په چابکۍ سره هرڅه چې پر خوله ورسې هغه ووايي حتماً به يې ډېرې نيمگړتيا وي کړي وي. څلورم: دخبرو کولو پر مهال بايد وقفونه اوسکتې په نظر کې ونيول سي يعني کله چې موضوع بشپړه سي بايد وقف وسي او که جمله بشپړه سي بايد سخته وسي مثلاً که يو څوک غواړي چې څو حديثونه بيان کړي په لاندې ډول يې بايد ووايي: رسول الله ﷺ فرمايې: «سکته» (المسلم اخوالمسلم) «سکته» ژباړه: مسلمان د مسلمان ورور دی. «وقف» په بل ځای کې رسول الله ﷺ فرمايې «سکته» همدا وجه ده چې الله ﷻ رسول الله ﷺ ته فرمايې: «وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً» ژباړه:

څرگنده ده چې د ژوندانه د ودې (ترقي) يوه برخه خبري کول جوړوي، خبري کول هغه وسيله ده چې د ژوندانه زياتي برخي اړتياوي پرې پوره کيږي، خبري کول هغه وسيله ده چې داخروي ژوند د سپېڅلو کړنو تله په زياته پيمانه پرې درنېږي لکه څرنگه چې انسان خوراک کولو، څښاک کولو ته اړتيا لري په همدې ډول انسان اړتيا لري څو خلک د زړه په موخو پوه کړي داچې د انسان په خټه کې فطرتاً د پلټنې ما ده نغښتې ده نو ځکه د ځان د پوهاوي په وجه غواړي چې دنورو څخه ځان پوه کړي دغه وسيلې ته چې زده کړه او ورزده کړه يې په مټ ترسره کيږي د ژورناليزم د قانون په اصطلاح کې ورته ابلاغ وايي او تعريف يې په لاندې بڼه کوي: ابلاغ داسې عمل دی چې پکښې د الفاظو او يا له الفاظو پرته د جسمي اشارو، کنايو، حرکاتو او نورو په مرسته يو بل ته نظرونه، معلومات او پيغامونه لېږدول کيږي. داچې انسانان تر ډېره بريده د ابلاغ يا ژورناليزم په اړتيا نه پوهېده ډېر وخت وروسته يې د همدې ژورناليزم علم اړتيا تر څو کړه او د يوه فن په بڼه يې په ټولنه کې راڅرگند کړ، خو څښتن تعالی ﷻ ډېر پخوا لا آنحضرت ﷺ ته د همدې کار امر کړی دی او فرمايې: او دوی لره د دوی د ځانونو په هکله ښه فهمونکې وينا (اغيزمنه او اثر لرونکې) وکړه.

وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٣﴾

او ووايه: (اې پيغمبره ﷺ!) د دوی دنفسونو په حق کې بليغ قول. (اغيزمن او تاثير لرونکی) په پورتنۍ آيت کې الله ﷻ رسول الله ﷺ ته د ابلاغ امر وکړی. ابلاغ دې ته وايي چې په داسې الفاظو وينا وکړل سي چې پر اورېدونکي اثر وکړي او ويونکی خپلي موخي ته ورسوي البته دا کار هغه وخت کېدای سي چې ويونکی لاندې ټکو ته متوجه سي: لومړی: پر کومه موضوع چې ويونکی خبري کوي بايد پر هغه موضوع برلاسی وي کوم کسان چې د موضوع اړونده پوره پوهاوی نه لري هغه هيڅکله په دې نسي توانېدلای چې په خلکو کې اغيزمن سي او هغه څه چې غواړي په خلکو يې ومني.

نیمګړتیاوو کې یوه نیمګړتیا داده چې خبرې د فکر پرته ترسره کیږي و همدې خبرې ته آنحضرت ﷺ اشاره کړېده او فرمایي: «ان الله یغض البلیغ من الرجال» ژباړه: الله ﷻ دنارینه و څخه ابلاغ کونکی نه خوښوي. البته ددغه ابلاغ څخه هغه ابلاغ مقصود نه دی کوم چې مو د ژورنالیزم له آنده تعریف کړی دی، اشرف علي تهانوي رحمه الله علیه په خپلو خطباتو کې لارښوونه کړې ده چې ددغه ابلاغ څخه مقصود بې فکره، بې ځایه او بې چابکۍ سره خبرې کول دي نو که څوک د ابلاغ د میتود څخه کار واخلې. یعنې د خپلو معلوماتو په ساحه کې د اورېدونکو په ژبه په تدبیر او فکر په ورو ورو وېغېږي نه یوازې دا چې وینا به یې د ای، او، اه، او بدخوندیو څخه خلاصه وي. بلکې وینا به یې ښکلا، سلاست، اغېزه، او اثر پر اورېدونکو هم ولري.

قرآن کریم په ترتیل ووايه. (ترڅو ښه اغېزمن تمام سي او د خلکو د هدايت سبب وگرځي) په پورتنۍ آيت کې الله ﷻ د ښه اغېزمنتيا لپاره ترتیل ښودلی دی نو د همدې لارښوونې څخه باید ټول مسلمانان گټه واخلي چې د خپل پیغام په رسولو کې د ترتیل څخه استفاده وکړي البته ترتیل ځینو مفسرینو د تلوار ضد بللی دی ځینو بیا په دې معنی کړی دی چې د الفاظو حق په پوره ډول ادا سي نو که یو څوک غواړي چې وینا یې اغېزمنه تمامه سي، خلگ ښه ورته متوجه سي او ده ته یو ښه ویونکی او ابلاغ کونکی وویل سي نو په کومه ژبه چې بیان کوي د هغې ژبې د الفاظو پوره حقوق دي ادا کړي. قرآن نه یوازې پر یوې خاصې او ځانګړې موضوع باندې لارښوونه کوي بلکې د ژوندانه د ټولو ضرورتونو لپاره هدايت او لارښود دی. په هرصورت لکه مخکې چې مو وویل دخبرو په



ژباړه او ترتیب: نوید احمد

نبوی ﷺ مسجد

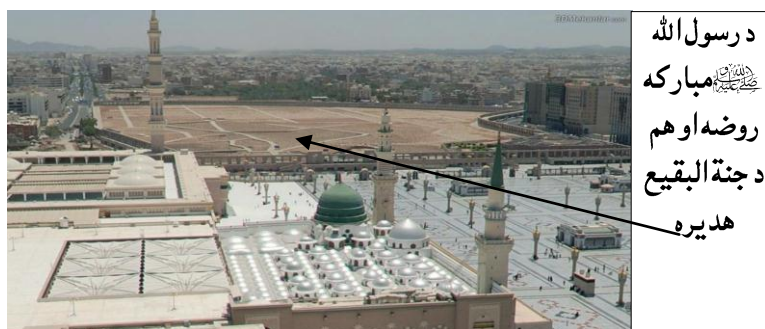
حکومت لخوا ۸۲۰۰۰ متره مربع نوره ساحه اضافه سوه. د نبوي مسجد ﷺ بام ۶۷۰۰۰ متره مربع پراخ والی لري چې ۹۰،۰۰۰ لمونځ کوونکي ځای وي. د نبوي مسجد ﷺ په پراختیا کې د مسجد د باندي غولۍ هم شامل دی چې مخکې یې د مرمر په کاشي څښتو او گرانیتو (یو قسم تعمیراتي ډبره ده) پوښلی دی. د مسجد د شاوخوا ټول پراخ والی ۲۳۵۰۰ متره مربع دی چې د نبوي مسجد مجموعي مساحت

د مکې معظمې د شمال په ۴۴۰ کیلومتري (۲۷۵ میل) په شاوخوا کې د اسلام دوهم مقدس ځای موقعیت لري چې په دې ښار کې د اخري او عالمي نبی محمد رسول الله ﷺ ټاټوبي او هم د ده مبارک ﷺ مقبره ده. دا هم هغه ځای دی چې رسول الله ﷺ او د ده مبارک ملګري ابوبکر ﷺ د کفارو د ظلم او تجاوز څخه د مکې شریفې څخه همدلته تشریف راوړی. د هجرت دغه تاریخ د اسلامي کليزي پیلامه جوړوي. څرنگه چې مدینه منوره د اسلام په تاریخ کې د اسلامي حکومت لومړنی مرکز و او هم د اسلام دوهم سپېڅلی ځای دی (اول یې کعبه شریفه او دریم بیت المقدس دی) نو ځکه د سعودي عربستان حکومت هر کال د میلیونونو مسلمانانو د راتګ په خاطر د همدې مبارک ښار د پراختیا ډیرې هڅې کړي. چې اوسنۍ پراختیا د نبوي مسجد په تاریخ کې ساری نه لري. د دغه مبارک مسجد محوطه تر لومړني تعمیر سل چنده پراخه سوېده. ځکه تر مخکنيو پراختیاوو وروسته د سعودي



دغه ستره ودانۍ د کلام الله د چاپولو او قرائت ثبتولو لپاره اختصاص سوې ده، چې په ۱۹۸۴م کال کې د ملک فهد لخوا افتتاح کړل سوه. د قران مجید دغه ستره مطبعه د حرمینو شریفینو د خادم لخوا د ټولې نړۍ مسلمانانو ته ډالۍ ده، او دا د نړۍ د سترو چاپ خانو څخه گڼل کېږي. دا ودانۍ د ډېرو کارځایونو، سترو تجهیزاتو او ډول ډول وسایلو له کبله د یو ښار شکل لري، چې پر ۲۵۰،۰۰۰ متره مربع مټکه د یو بیلون سعودي ریال په لگښت چې تقریباً ۲۷۰ میلیون ډالره کېږي تاسیس سوېده. پدې ودانۍ کې د قران کریم پر چاپ سربېره چې د مصحف المدینه المنوره په نامه شهرت لري، د قران کریم په مختلفو ژبو ترجمې، تفاسیر، علوم، د احادیثو کتابونه او سیرت نبی (ﷺ) په چاپولو کې هم مهم رول لوبوي. او همدا ډول دا ودانۍ د قران کریم ډیجیټل قرائتونه د اسلامي نړۍ د مشهورو قاریانو په اوازو کې ثبتوي.

نژدې ۳۷۳۰۰۰ متره مربع ته رسیږي او عموماً تر نیم میلیون زیات لمونځ کوونکي ځایوي، خود حج په وخت کې ۱۰۰۰،۰۰۰ یو میلیون (لس لکه) لمونځ کوونکي هم ځایولای سي. د مسجد بام چې د مرمرو په کاشي خښتو پوښلی دی ۲۷ څوڅنډه گنبدې لري چې دغه گنبدې د ضرورت په وخت کې د بریښنا د جریان په وسیله د چټ څخه لیرې کیږي تازه هوا او رڼا مسجد ته داخلوي. د مسجد د باندې فرش د یو ډول لوی سایوانونو په واسطه سایه جوړوي. ټولې ۸۱ دروازې، ۲۱۷۰ ستونونه او ۵ دانې څوڅنډه برېښنايې زینې لري چې بام ته یې ختلي دي. او ۱۰ دانې جگي منارې لري هره مناره یې تقریباً ۱۰۵ متره لوړه ده. او د مسجد شریف اوسنی مشر امام شیخ علي بن عبد الرحمن الحدیفي صاحب دئ. خو د یادوني وړ ده چې په ټوله نبوي مسجد کې تر ټولو زړه راښکونکی ځای د سرور کاینات (ﷺ) مبارکه زرغونه گنبدته ده چې په لیدو سره یې انسان حواس له لاسه ورکوي. او هم هغه مبارکه هدیره د یادوني وړ ده چې په زیات شمیر مبارک صحابه کرام (رضی الله عنہم) پکښې دفن دي.



د رسول الله
(ﷺ) مبارکه
روضه او هم
د جنة البقیع
هدیره

رابه سود د مدینې منورې ښارته، د دې مبارک ښار پخوانۍ نوم یثرب و چې د رسول الله (ﷺ) تر هجرت وروسته په مدینه بدل سو. په ۲۰۰۶ کال کې یې نفوس تر ۱۳۰۰،۰۰۰ زیات و. په مدینه منوره کې ډیر اسلامي او عصري پوهنتونونه سته چې د هغو د جملې څخه جامعه طیبه د عصري علومو او جامعه اسلامیة مدینه د اسلامي علومو مراکز دي، چې د نړۍ د مختلفو ممالکو څخه د دیني علم شایقین په وړیا ډول دیني درس پکښې وایي. او همدا ډول ډېر لوی لوی کتابتونونه هم لري چې مشهور یې د مدینې منورې ولسي کتابتون، د نبوي مسجد کتابتون او محمودیه کتابتونونه دي. په مدینه منوره کې تر نبوي مسجد را وروسته نور مهم او مقدس ځایونه هم شتون لري چې د هغو د جملې څخه د هغو غذاگانو میدانونه دي چې په بدر، أحد او خندق کې رامنځته سوي دي، مسجد قبلتین او هم د اسلام لومړنی مسجد (قبا) د یادوني وړ دی. مسجد قباء د اسلام په تاریخ کې لومړنی مسجد دی، چې د مدینې منورې په جنوب غرب ساحه کې قرار لري. کله چې نبی کریم (ﷺ) مدینې منورې ته هجرت وکړ نو مسلمانان یې و مخي ته راغلل همدلته یې د قباء مسجد جوړ کړ چې په جوړولو کې یې نبی کریم (ﷺ) خپله هم برخه واخیسته. په اوسني عصر کې د اسلامي خدماتو د جملې څخه هغه ستره قراني کارخانه هم یادو چې د قراني کریم چاپولو ته ځانگړې سوېده.

د ملک فهد د قران مجید د چاپ مطبعه

د قرآن کریم هغه آیاتونه چې یو ساینس پوه یې حیران او مسلمان کړي

ژباړه: ننګیالی (همت)

لوی څښتن ﷻ قدرت سمندرونه ګډوډ کړېو ته نه دي پرې ایښي . ځکه هر سمندري ژوی په خپل بیل سمندري چاپېریال کې ژوند او وده کولای سي. دغه خبرې زموږ پام د الرحمان د سورې (۲۲) لمبر آیت ته، په تېره د سمندرونو د جوړښت او د سمندري نباتاتو او کبانو د وېش لوري ته کوم چې د تودوخې په درجه کې د بدلونو له امله بدلون مومي، هم وړاوي، (۲۲) لمبر آیت دي: (تَخْرُجُ مِنْهَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ) یعنې: له دې سمندرونو څخه مرغلي او مرجان راوړي. نو دغه آیت په دواړو سمندرونو کې د مرغلرو او د ښکلو سمندري ډبرو موجودیت هم اعلانوي. نو لکه څنګه چې لوی څښتن ﷻ څوارلس سوه کاله پخوا اعلان کړی دی همدا اوس جوته سوې او څرګنده سوې ده چې په سمندرونو کې ډېر غټ غټ بڼونه او زښت زیات ډولونه کبان شته. په سمندرونو کې داسې ګلان سته چې ساری یې پر ځمکه نه موندل کېږي، د سمندر په تل کې (lepas fascicaris) یو ډول غاټول غونډي ګلان سته چې تر مخکینیو غاټولو زیات ښکلي دي. دغه راز د سمندر په ژورو کې ډېر ښکلي حشرات هم سته. په سمندر کې د (acan thurus) په نامه یو ډول داسې ماهیان سته چې پر سره جسم باندې یې د ګلانو ګردۍ نڅبنې سته چې یو ډول ښکلې رڼا ځني خپرېږي او شاوخوا رڼا کوي. د دغه ډول رڼا خپرونکو بې شمېرو کبانو ډولونه دېرشو ته رسېږي دغه مخلوقات د لوی څښتن ﷻ ښکلي او عظیم صنعت ځانګړې بېلګې دي او د سمندرونو د نه ګډېدو لاملونه څرګندوي. لکه چې له آیت مبارک څخه ښکاري دغسې ساینسي څېړنو هم څرګنده کړې ده چې د جبل طارق د آبنا په دواړو لورو کې دومره بې شمېره سمندري ډبرې او په تل کې یې داسې ښکلي او ډول ، ډول مخلوقات او حشرات موجود دي چې په اوسني پرمختللي دور کې هم د هغو شمېر ټاکل ناشونی دی. د دې سمندري مخلوقاتو له بیان څخه زموږ موخه دا ده چې وښیو قرآن کریم څوارلس سوه کاله وړاندې د سمندرو په ژورو کې، په هغو ځایونو کې چې بېخي په سترګو نه لیدل کېږي د دغو ښکلو حشراتو او مناظرو وجود ښوولی او بیان کړی دی. د الرحمان د سورې په دغو آیتونو کې زموږ د حقیقي معبود د دغسې بې شمېرو او ښکلو بڼو ډلو سوو مخلوقاتو په هکله اوس چې د هغو له ښوولو څخه څوارلس پېړۍ تېرېږي او څرګندوني زیاتېږي له هغو څخه دغو مبارکو آیتونو راز او حقانیت څرګندېږي.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٥﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ژباړه: الله ﷻ دوه سمندرونه خوشي کړي (بېولي دي) چې سره یو ځای ښکاري، خو د دواړو ترمنځ پرده حائل ده، چې له دې امله د یو بل خواته تېری نه سي ځني کولای په دغه آیت کې دوه مهم ټکي بیان سوي دي: ۱ د تنګ آبنا په ذریعه یعنې د اوبو د هغه ځای په واسطه چې دوی وچي سره بېولي د سمندرونو سره یو ځای کېدل یو عادي او معمولي حالت دی. ۲ دا حقیقت چې د دوو سمندرونو په منځ کې د یوه ځانګړي خنډ له امله هغه یو له بله په بشپړه توګه نه سره یو ځای کېږي. رځی په دې لړ کې تر ټولو د مخه د ساینسي ځانګړنو څېړنه وکړو فرانسوي ساینس پوه کوسټو (cousteu) چې د سمندر دننه په اوبو کې په څېړنه بوخت او مشهور دی، دا پته یې ولګول چې روم سمندرګی (mediterranean) او اقیانوس سمندرګی (atlantic) د کیمایي او ژوند پوهنیز (بیالوژیکي) پلوه یو له بله توپیر لري. هغه د دې حقیقت د څرګندولو لپاره د جبل طارق آبنا ته نژدې تر سمندر لاندې څېړنې وکړې، ویې ویل چې د جبل طارق له جنوبی (مراکش) او شمالي (هسپانیې) خواوو څخه بیخي په داسې حال کې چې هیڅ توقع یې نه کېږي د خوږو او تازه اوبو چینې راوړي. دغه چینې چې په سمندر کې دننه دي، دومره ستړي دي چې یوه د بلي لوري ته د (۴۵) ډګریو په زاویه تیزې سره لوړې پورته کېږي او د یوه ډم په شان بېموني غاښو بڼه غوره کوي چې له دې امله د روم او اقیانوس سمندرګي دننه یو له بله نه سره ګډېږي. تر دې څېړنې او جوتوني وروسته چې کوسټو ته پورتنی دوه آیتونه وښوول سول نو حیران ورته پاته سو. د قرآن کریم د عظمت او سترتوب تعریف یې وکړ او مسلمان سو. په دې حیرانونکي مبارک آیت کې د جبل طارق د څنډو په هکله په بېخي واضح او څرګنده توګه بیان سوی دی. خو رځی یو ځل بیا د دغه آیت د الرحمان د مبارکي سورې موضوع د لوی څښتن ﷻ د سترو او ښکلو نعمتونو او تخلیق په هکله د هغه نه محدودېدونکي پوهه او حکمت دی. له دغو آیتونو څخه نوري معناګانې هم راوړي او هغه دا چې په سمندر کې د ژوندیو مخلوقاتو شمېر د مخکې د مخلوقاتو تر شمېر زیات دی. په سمندر کې بې شمېره اجسام موجودات او زښت زیات ډول ډول وابڼه ، شینلي او داسې نور سته، چې له هغو څخه د لوی څښتن ﷻ قدرت او عظمت ډیر ښه څرګندېږي. دا هم څرګنده ده چې ډول ډول ځناور او څاروي په ډول، ډول چاپېریالونو کې پایښت مومي. نو دغه سبب دی چې د

ليکوال : مافظ مولوي احمد سعيد



انسان د څه لپاره پيداي؟

که یو عاقل انسان فکر وکړي نو خامخا و دې حقیقت ته رسیږي چې الله ﷻ چې په دنیا کې څه پیداکړي او یا یې په آخرت کې کوم نظام پیداکړی دا ټوله د انسان لپاره پیداسوي دي مثلاً که مخکې ده که آسمانونه دي که لمر او سپوږمۍ ده که شپه او ورځ ده که غرونه او دریاونه دي که درختي او باغونه دي او یا څاروی دي دا ټول الله ﷻ د انسان لپاره پیداکړي دي لکه په قرآن کریم کې چې په مختلفو آیتونو کې الله ﷻ اشاره ورته کړې الله ﷻ د شپې، ورځې، لمر، سپوږمۍ، او ستورو په هکله فرمایي: **وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ** (النحل ۱۲) ژباړه: او ستاسې د گټې لپاره ئې شپه او ورځ، لمر او سپوږمۍ مسخره کړي دي او ستوري د الله ﷻ په حکم مسخره گرځول سوي دي. د دریابو په هکله فرمایي: **وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا مَلَبَسًا** (النحل ۱۴) ژباړه: او الله ﷻ هغه ذات دی چې دریاب ئې مسخره کړی دی څو تاسو د هغه څخه تازه غوښه وخورئ او هم د هغه څخه گېڼې د استعمالولو لپاره راوباسئ. د څارویو په هکله فرمایي: **وَاللَّهُ يَخْلُقُ لَكُمْ فِيهَا دِفءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ** (النحل الاية ۵) ژباړه: او الله ﷻ څاروي پیداکړل چې په هغه کې ستاسو لپاره گرمي جامې هم دي او نوري فایده هم دي او ځني له هغوی څخه تاسو خورئ. د باران په هکله الله ﷻ فرمایي: **هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ** (النحل ۱۰) ژباړه: او الله ﷻ هغه ذات دی چې آسمانونو څخه ستاسو لپاره اوبه راوړي له دغو اوبو څخه تاسو څښل کوئ او د همدې اوبو څخه درختي شنې کیږي چې په دې کې تاسو څاروي څروئ. او په بل ځای کې الله ﷻ فرمایي: چې تاسو گورئ ټول هغه شيان چې په

آسمانونو کې دي او په مخکې کې دي ماستاسو د گټې لپاره مسخره کړي دي: **أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ** (لقمان ۲۰) ژباړه: او تاسو دا نه وینی چې الله ﷻ د آسمانونو او مخکې ټول شيان ستاسو تابع گرځولي او تاسو ته یې ښکاره او پټ نعمتونه پوره، پوره درکړي دي د دې حقیقت ته څخه وروسته چې الله ﷻ هر څه د انسان لپاره پیداکړي پوښتنه دا ده چې الله ﷻ انسان د څه لپاره پیداکړی دی د قرآني آیتونو او نبوي احادیثو په رڼا کې دا حقیقت معلومېږي چې د انسان څخه هدف یوازي د واحد الله ﷻ اطاعت او بنده گي ده او بس لکه چې فرمایي: **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي** (الذاریات ۵۶) ژباړه: او ما پېراناو او انسانان بېله دې څخه چې زما عبادت وکړي د بل څه لپاره نه دي پیداکړي. نو دا خبره راته معلومېږي چې د انسانانو او پېراناو پیدایښت یوازي د الهي عبادت منظور دی دا معنی چې انسان باید یو الله ﷻ ته تسلیم سي او د عبودیت سر ورته کښته کړي او د ژوندانه ټول کارونه که عبادات وي که معاملات (راکړه ورکړه) که کار او کسب وي، که تجارت وي یوازي او یوازي یې د الله ﷻ او دهغه د رسول دلارښوونې سره سم وکړئ او خپل ځان ته دا حق ورنکړی چې په خپل فکر او اټکل کوم کار ته روا او ناروا ووايي او یا د ثواب او عذاب حکم پر وکړي بلکې د خیر او شر روا او ناروا حلال او حرام معیار یوازي الهي فرمان وبولئ د دې لپاره چې انسان دغه هدف او معیار تر لاسه کړي الله ﷻ د پیغمبرانو سلسله جاري کړېده او د نبی کریم ﷺ رسالت یې تر هغه چې انسان د مخکې پر سر ژوند کوي جاري ساتلې ده ځکه د محمد ﷺ دین هغه اخري او ورستی دین دی چې هیڅکله په ذات کې د تحریف سره ندی مخامخ سوی چې انسان بیا د کوم بل دین لپاره ضرورت احساس کړی نو په همدې اساس د الله ﷻ بنده گي د انسان لپاره هغه مهمه وظیفه ده چې په ټول ژوند کې یوه لحظه هم باید پاته نسي ځکه چې الله ﷻ هغه کسان چې د الهي عبادت څخه څنګ کوي د حیواناتو سره مشابه کړيدي او د هغو ژوند یې حیواني ژوند بللی دی ځکه انساني ژوند بېله الهي بنده گۍ څخه امکان نلري او انسان نسي کولای بېله الهي بنده گۍ څخه د انسانیت وپژوند وکړي.

ستاسو د هغو پوښتونو ځوابونه په ليکلي بڼه کوم، چي دتليفون پرکړنه مو کړي او دتعليم الاسلام ولسي

راډيو له لاري ستاسو داوازونو سره نشر ته سپارل سوي دي

ستاسو پوښتنو ته ځواب ويونکی: شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطاڼي

۱۱ سوال: د لمانځه ومخ ته تېرېدل څه حکم لري؟

د سوال کوونکي نوم: عبد الله

جواب: د لمانځه مخ ته تېرېدل ډېره گناه لري ځکه ابو جهميم رضي الله عنه وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لَا أَذْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً (متفق عليه) ژباړه: د لمونځ کوونکي مخ ته تېرېدونکي ته که معلومه وای چې پرده باندې څوځي گناه راځي نو که څلوېښت ورځي او یا وایي څلوېښت میاشتي او یا وایي څلوېښت کلونه ودرېږي دا به د لمونځ کوونکي مخ ته تر تېرېدلو ورته خیر او ښه وي. په ورځو میاشتو او کلونو کې ابونضر چې ددې حدیث راوي دئ شک لري خو په بل حدیث کې کلونه ذکر سوي دي ددې نبوي احادیثو څخه معلومه سوه چې د لمونځ کوونکي مخ ته تېرېدل ډېره لویه گناه ده، څلوېښت کاله انتظار ایستل لږ مده نه ده خو بیا هم دوني اوږده مده انتظار ایستل لا هم رسول الله ﷺ د لمانځه مخته تر تېرېدلو غوره بللي دي نو هر مسلمان ته په کار ده، چې تلوار و نه کړي بلکې لږ وخت انتظار وباسي څو لمونځ کونکي د لمانځه څخه فارغه سي. البته د لمانځه مخ ته تېرېدل په هغه صورت کې گناه لري چې د لمونځ کوونکي مخ ته ستره نه وي، ستره و هغه شي ته وایي چې لږ تر لږه د برچې په اندازه يعني د گوتي په اندازه پنډ او یو لیځی قدر جگواله ولري چې د معاصر وخت ۴۵ cm سره برابرېږي، که د لمونځ کوونکي مخ ته ستره وي نو د سترې و هغې خوا ته تېرېدل پروا نه کوي. د جماعت په لمانځه کې که د امام مخ ته ستره و درول سي هغه د مقتديانو د پاره هم کفایت کوي د امام د سترې هغې خوا ته که څوک تېرېږي پروا نه کوي، ځکه ابو جهميم وايي: ثُمَّ رَأَيْتُ بَلَالًا أَخَذَ عَنزَةً فَكَرَّهَا وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشَمَّرًا صَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالِدَوَابَّ يَمُرُونَ مِنْ بَيْنِ يَدَيِ الْعَنَزَةِ (متفق عليه) ابو جهميم وايي: وروسته مي بلال وليدی برچه يي را اخیستې وه پر مخکې يې جگه کړه او رسول الله ﷺ خپلي ځیمې څخه په سور ليکي نوي جوړه جامو کې راووتی لونگ يې پوښلیو ته را پورته کړی ؤ د برچې وخوا ته يې دوه رکعت ه سفيرانه لمونځ خلگو ته ورکړی او ما خلگ او حيوانات ليدل چې د

برچې و هغه خوا تېرېدل. که لمونځ کونکي په دښت يا يو لوی مسجد کې لمونځ اداء کاوه او مخ ته يې ستره نه وه نو بيا په څوځي فاصله کې يې څوک مخ ته تېرېدلای سي؟ په دې اړوند امام سرخسي رحمه الله عليه په مسوط کې څو قولونه را نقل کړيدي: وَأَصَحُّ مَا قِيلَ فِيهِ أَنَّ الْمُصَلِّيَ لَوْ صَلَّى بِخُشُوعٍ فَإِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يَقَعُ بَصَرُهُ عَلَى الْمَارِّ يُكْرَهُ الْمُرُورُ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَفِيمَا وَرَاءَ ذَلِكَ لَا يُكْرَهُ، وايي تر ټولو صحيح وينا دا ده چې د لمونځ کونکي نظر پر و نه لگيږي خو دا په هغه صورت کې چې لمونځ کونکي لمونځ په خشوع اداء کوي يعني د سجدې د ځای څخه هغه خوا ته نه گوري او په دوني فاصله کې بيا نژدې و مخ ته ورته تېرېدل چې د لمونځ کونکي نظر پر تېرېدونکي لگيږي نو بيا کراهيت لري. که څوک په ولاړه کې د سجدې ځای ته گوري نو درې صفونه هغه خوا ته بيا څوک په نظر نه ورځي لهذا په دښتونو کې او همدا راز په لويو لويو مسجدونو کې د درو صفونو څخه په ليري واټن کې تېرېدل د پورتنی وينا له مخې جايز بلل کيږي. مسأله: د هدايې په شرحه فتح القدیر کې وايي: وَلَوْ صَلَّى إِلَى وَجْهِ إِنْسَانٍ وَبَيْنَهُمَا ثَلَاثُ ظَهْرُهُ إِلَى وَجْهِ الْمُصَلِّي لَمْ يُكْرَهُ. که څوک وچا ته مخامخ لمونځ کوي خو د لمونځ کونکي او د هغه چا ترمنځ چې لمونځ کونکي ته مخامخ ناست وي دريم نفروي د هغه شا لمونځ کونکي ته وي نو بيا کراهيت نه لري. مثلاً امام چې لمونځ وکړي سلام وگرځوي او پر مقتديانو مخ راواړوي، او په دوهم صف کې امام ته مخامخ مسبوق پاته لمونځ پوره کوي نو دا پروا نه کوي ځکه چې د ده مخ ته په اول صف کې ناست کس د امام او مسبوق ترمنځ ستره گرځي.

۲. سوال: په کور کې و ښځو ته په جماعت سره لمونځ ورکول د

اسلام له نظره څنگه دي؟ د سوال کوونکي نوم: عبدالولي
جواب: بېله عذر په کور کې و ښځو ته جماعت ورکول کراهيت لري ځکه د صحيح قول پر بنسټ د اذان عملي اجابت پر نارينه ؤ واجب دی يعني اذان چې وسي نو د جماعت د لمانځه د اداينې د پاره به مسجد ته خامخا ورځي لکه څنگه چې په دالمحتار کې وايي: وَسَيَأْتِي أَنَّ الرَّاجِحَ عِنْدَ أَهْلِ الْمَذْهَبِ وَجُوبُ الْجَمَاعَةِ وَأَنَّهُ يَأْتِمُّ بِتَقْوِيَتِهَا اتِّفَاقًا. وَحِينَئِذٍ يَجِبُ السَّعْيُ بِالْقَدَمِ أَوْ ثَرَبَهُ دَا مَسْئَلَهُ دَرْتَهُ رَاسِي چې زمونږ د مذهب د

څوک يې د گټې د پاره رانيسي او بيرته يې خرڅوي او همدا يې تجارت او کاروبار وي همدا ډول شيان تجارتي شيان بلل کيږي د همدغو شيانو مالک که د زکات د نصاب څښتن وي د هر قمرې کال په تيريدلو به د همدغو شيانو د ارزښت څخه په سلو کې دوې نيمې افغانۍ زکات ورکوي . په هدايه کې وايي : الزكاة واجبة في عروض التجارة كائنة ما كانت اذا بلغت قيمتها نصاباً من الورق أو الذهب لقوله عليه الصلاة والسلام فيها يقومها فيؤدى من كل مائتي درهم خمسة دراهم ، زکات په هر تجارتي مال کې لازمېږي هر شې چې وي خوچي قيمت يې د سپينو زرو يا د سروزرو نصاب ته ورسېږي ځکه په دې اړوند د رسول الله ﷺ وينا هم رانقل سوې ده ، ددې شيانو نرخ به ټاکي د ارزښت له مخې به د دوو سوو درهمو څخه پنځه درهمه يعنې د مال د قيمت او بازاړي نرخ دوه نيم په سلو کې زکات ورکوي . د هدايې شرح په فتح القدير کې وايي : وفي الباب احاديث مرفوعة وموقوفة ، فمن المرفوعة : ما أخرجه أبو داود عن سمره بن جندب : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يأمرنا أن نخرج الصدقة من الذي يعد للبيع . ١ هـ . سكت عليه أبو داود ثم المنذري ، وهذا تحسين منهما ، وصرح ابن عبد البر بأن إسناده حسن ، په دې اړوند مرفوع او موقوف احاديث رانقل سوي دي د مرفوع احاديثو څخه د سمره بن جندب رضی الله عنه روايت دی چې وايي : رسول الله ﷺ مونږ د هغو مالونو د زکات په ورکولو امر کولو چې هغه مالونه به د خرڅلاو (يعنې تجارت د پاره تيار سوي وه) داچې د تجارتي مالونو او هم د مروجو سکو خاوند د زکات د نصاب څښتن دی او که نه دی ؟ دا د تجارتي مالونو د تقويم يعنې ارزښت ټاکلو څخه معلومېږي که په درهمونو يعنې سپينو زرو د مالونو او مروجو سکو نرخ وټاکل سي که د ټولو ارزښت دوه سوه درهمه يعنې د اوو سوو گرامو سپين زرو يا تر دې زيات سي د ارزښت څخه به يې دوه نيم فيصده زکات ورکوي او که په دينار يعنې سروزرو تقويم سي نرخ يې وټاکل سي نو بيا که يې ارزښت شل ديناره يعنې اوه نيمې ټولې (٩٠ گرام) سره زړيا تر دې زيات سي پر مالک يې زکات فرضېږي . د زکات د نصاب معيار دينار او درهم يعنې سره زړ او سپين زرد دي نو داچې تجارتي مالونه او مروجي سکې د نصاب د معلومولو د پاره په څه شي تقويم سي ارزښت او نرخ يې معلوم کړل سي په دې اړه امام سرخسي رحمه الله عليه په مبسوط کې زمونږ د ائمه کرامو مذهب داسي رانقل کړی دی : وَيَقُومُهَا يَوْمَ حَالِ الْحَوْلِ عَلَيْهَا إِنْ شَاءَ بِاللَّاهِمِ وَإِنْ شَاءَ بِالذَّنَانِ وَعَنْ أَبِي حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْأَمَالِيِّ أَنَّهُ يَقُومُهَا بِأَنْفَعِ التَّقْدِيرِ

علماء په اند راجح قول دا دی چې په جماعت لمونځ اداء کول واجب دی او د ټولو په آند د جماعت په پرېښولو گناهکاره کيږي . د همدې مسئلې د لږ څيړنې او تشرېح وروسته وايي : إِنَّ مَذْهَبَ الْإِمَامِ الْحَلْوَانِيِّ أَنَّهُ بِذَلِكَ لَا يَنْتَهِ ثَوَابُ الْجَمَاعَةِ وَأَنَّهُ يَكُونُ بِذَعَةٍ وَمَكْرُوهًا بِلَا عَذَرٍ ، د امام حلواني په آند که څوک په کور کې وښخولره جماعت ورکوي نو په دې سره د جماعت د لمانځه ثواب نه سي لاس ته راوړلای او بل داچې دا ډول کار بېله عذره څخه بدعت او مکروه کار دی . د عذر د جملې څخه دا هم گڼل کيږي چې کله ناکله د جماعت لمونځ د چا څخه تير سي نو بيا دی په خپل کور کې وښخولره لمونځ په جماعت ورکړي لکه څه ډول چې په ردالمحتار کې د عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِيهِ رَوَايَتِ رَانَقْل کړي دي : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ لِيُصَلِّحَ بَيْنَ الْأَنْصَارِ فَرَجَعَ وَقَدْ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ بِجَمَاعَةٍ ، فَدَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنْزِلٍ بَعْضِ أَهْلِهِ فَجَمَعَ أَهْلَهُ فَصَلَّى بِهِمْ جَمَاعَةً . واعي رسول الله ﷺ د کور څخه ووتی . څو د انصارو تر منځ جوړه راوړي د جوړې څخه چې راستون سو د جماعت لمونځ ځني تېر سوي و ، رسول الله ﷺ د خپلې يوې ښځې و حجري ته ننوت هلته يې خپله کورنۍ راغونډه کړه او د جماعت لمونځ يې ورته ورکړی . دا مسئله به هم پر زياته کړو چې د ښځو د پاره په خپل منځ کې جماعت کول هم کراهيت لري په الدر المختار وايي : (وَ) يُكْرَهُ تَخْرِيمًا (جَمَاعَةُ النِّسَاءِ) وَلَوْ التَّرَاوِجَ د ښځو جماعت کول په تحريمي ډول مکروه دی که څه هم تراويح وي .

۱۳ سوال پر بایسکل، موټر سبکل، موټر او داسي نورو شيانو باندې زکات څنګه دی او د دوکان زکات به څه ډول ورکوي؟

د سوال کوونکي نوم: ظاهر جان

جواب: عرا ده جات او دې ته ورته نور شيان پر دوه ډوله دي. يو ډول يې هغه دي چې څوک يې استعمال کوي کار ځيني اخلي او بل ډول يې هغه دي چې څوک خپل شخصي کار نه ځني اخلي بلکې د تجارت د پاره وي. هغه شيان چې څوک کار ځيني اخلي او استعمالوي يې لکه د ځان د سپرلۍ موټر يا موټرسيکل دا په حوائج اصليه يعنې د ژوندانه په اصلي اړتياؤ کې راځي د دا ډول شيانو ارزښت چې هر څو وي بيا هم زکات نه پر راځي او کوم شيان چې د تجارت د پاره وي لکه د شوروم موټران او موټرسيکلان او يا تجارتي محکمې چې

وَأَشْتَرُهُمْ وَأَضْرِبُهُمْ فَكَيفَ أَنَا مِنْهُمْ قَالَ يُحْسَبُ مَا خَالُوكَ وَعَصَوَكَ وَكَذَبُوكَ وَعَقَابَكَ إِيَّاهُمْ فَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ بِقَدَرِ ذُنُوبِهِمْ كَانَ كَفَافًا لَكَ وَلَا عَلَيْكَ وَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ دُونَ ذُنُوبِهِمْ كَانَ فَضْلًا لَكَ وَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ فَوْقَ ذُنُوبِهِمْ أَقْصَرَ لَهُمْ مِنْكَ الْفَضْلُ قَالَتْ فَتَنَحَّى الرَّجُلُ فَجَعَلَ يَبْكِي وَيَهْتِفُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَا تَقْرَأُ كِتَابَ اللَّهِ

{ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَلْقٍ أَثْقَلُ يَرَاهُ اللَّهُ }
فَقَالَ الرَّجُلُ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلِهَؤُلَاءِ شَيْئًا خَيْرًا مِنْ مُفَارَقَتِهِمْ أَشْهَدُكُمْ أَنَّهُمْ أَخْرَارٌ كُلُّهُمْ . يو سړی د رسول الله ﷺ په مخ کې کښېنستئ وېي ويل : اې د الله رسوله ﷺ ! زه مريان لرم هغوی درواغ راته وايي ، خیانت راسره کوي حکم مي نه پرځای کوي او زه بیا هغوی ته ښکښل کوم او وهم يې نو زما او د دوی حالت څه ډول دی . رسول الله ﷺ ورته وويل : دوی چې ستا سره څوڼي خیانت کړی نافرمانی يې کړې او درواغ يې درته ويلي دي او تاچي دوی لره څوڼي سزا ورکړې ده دا ټول حساب کيږي که ستا سزا د دوی د گناهونو په اندازه وه نو تاسو سر په سر سواست نه ستا په دوی پسي حق ورځي او نه د دوی حق په تا پسي ورځي او که ستا سزا د دوی تر گناهونو کمه وه ستا حق په دوی پسي ورځي او که ستا سزا د دوی تر گناهونو زیاته وه نو د هغه اضافي سزا کسات ستا څخه و دوی ته ور اخیستل کيږي . عایشه رضی الله عنها وايي : سړی گوښه سو ژړا او چغې يې وهلې . رسول الله ﷺ ورته وويل : ایا ته د الله کتاب قران نه لولي چې وايي : وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ أَوْ مِثْقَالَيْنِ أَثْقَلَ بِهِنَّ سِوَاكَ عَدَالَتُ تَرَاوِغَانِ بَدُو پَر هِيچا باندې ظلم نه کول کيږي . . دې سړي وويل : اې د الله ﷻ رسوله ﷺ ! زما او د دوی د پاره تر دې غوره بل څه نه وينم چې دوی د ځان څخه بيل کړم نوزه تاسو په دې گواهان کوم چې ما دوی آزاد کړي دي . په دې نوي حديث کې چې څه ذکر سوي دي د غيبت حکم هم همدا ډول دی خو دا هم بايد په پام کې ولرو چې انسانان چې په خپل منع کې يو پر بل کوم ظلمونه کوي دا يو د بل سره په قصاص اداء کيږي البته د الله ﷻ د حکم څخه سرغړونه ځان ته جرم دی که الله ﷻ بڅښنه ورته ونه کړي نو د سزا سره به يې هرومرو مخامخ کيږي ، غيبت دا ډول گناه نه ده چې يوازي د بل انسان حق په کښي پايماله کيږي بلکې د خپل رب او خالق د حق پايماله کول هم دي نو ځکه د غيبت کونکو غيبت کول که په خپل منع کې سره برابر هم سي د الله ﷻ د حکم د نافرمانۍ له کبله که الله ﷻ وغواړي سزا به ورکوي څوک بايد داسي

لِلْفُقَرَاءِ وَعَنْ أَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُ يَقُومُهَا بِمَا اشْتَرَاهَا إِنْ كَانَ اشْتَرَاهَا بِأَخَذِ التَّقْدِينَ يَقُومُهَا بِهِ وَإِنْ كَانَ اشْتَرَاهَا بِغَيْرِ ثَقُودٍ قَوْمُهَا بِالتَّقْدِ الْغَالِبِ فِي الْبَلَدِ وَعَنْ مُحَمَّدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُ يَقُومُهَا بِالتَّقْدِ الْغَالِبِ عَلَى كُلِّ حَالٍ . ژباړه : تجارتي مالونه چې کال پر تېر سي په هغه مهال که د مالک خوښه وه په درهم (يعني سپينوزرو) او يا په دينار (يعني سروزرو) ترنرخ به يې باسي ارزښت به ټاکي ، د ابوحنيفه رحمه الله عليه څخه په امالي (غير ظاهر الرواية) کې راټول سوي دي چې په سرو او سپينوزرو کې چې د هر شي په نرخ ټاکنه کې د فقيرانو گټه وه د هغه له مخې به يې نرخ ټاکي ، د ابويوسف رحمه الله عليه وينا دا ده کوم مالونه چې په درهم رانيول سوي وي د هغه نرخ او ارزښت په درهم ټاکل کيږي او کوم مالونه چې په دينار او درهم نه وي رانيول سوي هغه بيا په دينار او درهم کې چې په هر يوه پلور او پير راکړه ورکړه زياته کېدله په هماغه يې نرخ ټاکل کيږي ، د محمد رحمه الله عليه وينا دا ده چې تجارتي مالونه په هر حالت کې په دينار او درهم يعنې په سرو او سپينوزرو کې په هغه شي تقويم کيږي نرخ او ارزښت يې ټاکل کيږي چې په دې بنا کې زياته راکړه ورکړه پلور او پير په کيږي . لهذا د دوکانداري او هم نور تجارتي مالونه د قمري کال په تېرېدلو تر نرخ وځي که نصاب پوره کړي د ارزښت له مخې به دوه نيم فيصده يعنې په هرو زرو افغانيو کې پنځه ويشت افغانۍ او په هرو لکو افغانيو کې دوه نيم زره افغانۍ او په لسو لکو افغانيو کې پنځه ويشت زره افغانۍ هر کال زکات ورکوي .

۱۴ سوال: يو مسلمان چې د بل مسلمان ورور غيبت وکړي او هغه مسلمان بيا د دې بل ورور غيبت وکړي، نو په آخرت کې الله ﷻ و دواړو ته سزا ورکوي او که يوه ته؟ د سوال کوونکي نوم: محمد قاهر

ځواب: په دنيا کې چې انسانان يو پر بل تېری او تجاوز کوي، يو د بل حقوق لاندې کوي، لکه څه ډول چې دلته وايي يو د يوه نفر غيبت کوي او هغه بيا د ده غيبت کوي د قيامت په ورځ د ټولو سره حساب کيږي د ټولو عملونه تلل کيږي څو خلکو ته د محشر پر عام ميدان په مشاهده وښودل سي چې د چا حق په چا پسي ورځي او بيا و مظلوم ته د ظالم څخه بدل ور اخیستل کيږي . امام ترمذي د عايشې رضی الله عنها څخه روايت کوي چې وايي : أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي مَمْلُوكَيْنِ يَكْذِبُونِي وَيَخُونُونِي وَيَعْصُونَني

نه چټلي او دوږي پر لويديځي دا ټول د الله ﷻ د کلام د تعظيم له کبله په کار دي . البته کوم ځای چې قرآن پکښې ښخ کيږي هغه بايد ناپاک او د خلگود تلوراتلولاره نه وي . د نورو کتابونو په هکله په الدر المختار کي وايي : الْكُتُبُ الَّتِي لَا يُنْتَفَعُ بِهَا يُمْحَى عَنْهَا اسْمُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتُهُ وَرُسُلُهُ وَيُحَرِّقُ الْبَاقِي وَلَا بَأْسَ بِأَنْ تُلْقَى فِي مَاءٍ جَارٍ كَمَا هِيَ أَوْ تُذْفَنَ وَهُوَ أَحْسَنُ كَمَا فِي الْأَنْبِيَاءِ . کوم کتابونه چي گټه ځني اخيستل کېدلای نه سي د هغو څخه د الله ﷻ نومونه د رسول الله ﷺ او نورو پيغمبرانو او ملائکو نومونه محوه کيږي يعني په توږلو يا قلم ځني پاک کيږي او نوري ليکني يې سوځل کيږي خو دا هم پروا نه کوي چي همداسي يې روانو او بو ته وغورځوي البته ښخول يې غوره دي . د صحيح غرض يا د پايماله کيدلو څخه د خوندي ساتني په غرض د کاغذ له مخي د الله ﷻ د نامه خرابول جواز لري ځکه څه مهال چي رسول الله ﷺ د عمرې د پاره مکې مکرمې ته تلې په حديبيه کي د مشرکانو له خوا څخه د عمرې د ادايني څخه راوگرځول سو او وروسته هلته د مکې د مشرکانو سره مصالحه او جوړه وسوه او د جوړي تړون ليک حضرت علي ﷺ وليکي امام بخاري د البراء بن عازب ﷺ څخه روايت کوي :

فَكَتَبَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لَا تُكْتُبُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ لَوْ كُنْتَ رَسُولًا لَمْ تَقَاتِلْ فَقَالَ لِعَلِّيْ امْنُهُ فَقَالَ عَلِيٌّ مَا أَنَا بِالَّذِي أَمَحَاهُ فَمَحَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ په تړون ليک کي يې محمد رسول الله ﷺ وليکي مشرکانو ورسول ﷺ ته وويل : محمد رسول الله ﷺ مه ليکه ځکه که ته رسول وای نو مونږ ستا سره جنگ نه کاوه نو نبي کریم ﷺ و حضرت علي ﷺ ته وويل چي د رسول الله ﷺ توري ځني پاک کړه ، حضرت علي ﷺ وويل چي زه خود رسول الله ﷺ لفظ نه ځني پاک کوم بيا نبي کریم ﷺ په خپل لاس د رسول الله ﷺ کلمه د محمد ﷺ د څنگ څخه پاکه کړه . نو ځکه زمونږ علماء کرام وايي چي په کومو کتابونو کي چي د الله ﷻ يا رسول الله ﷺ او نورو پيغمبرانو يا ملائکو نومونه ليکل سوي وي هغه دي ځني پاک کړي پاته ليکني يې سوځولای سي . په ردالمحتار کي يې دا مسئله هم ذکر کړې ده : رُقِيَّةٌ فِي غُلَافٍ مُتَجَافٍ لَمْ يُكْرَهُ دُخُولُ الْخَلَاءِ بِهِ ، وَالْأَخْيَارُ أَفْضَلُ . وَلَا يَجُوزُ لَفْ شَيْءٍ فِي كَاغِدٍ فِيهِ فِقْهٌ ، وَفِي كُتُبِ الطَّبِّ يَجُوزُ ، وَلَوْ فِيهِ اسْمُ اللَّهِ أَوْ الرَّسُولِ فَيَجُوزُ مَحْوُهُ لُفْ فِيهِ شَيْءٌ ، بَيْتُ الْخَلَا تَه د داسي ليکلي دم سره ننوتل چي په جلا پوښ کي پېچل سوی وي کراهيت نه لري البته ددې څخه هم ځان ژغورنه

فکړو نه کړي چي زه که د بل غيبت کوم هغه بيا زما غيبت کوي نو د اخرت په ورځ به سر په سر کيږو دا ډول فکر کول شيطاني چال او د ځان تېرايستنه ده . د دې تر څنگ غيبت هم بايد وپيژنو ځکه ډېر نږغيت کوي خو غيبت ته غيبت نه وايي :

امام مسلم رحمه الله عليه ابوهريرة ﷺ څخه روايت کوي وايي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وفرمايل : أَتَذَرُونَ مَا الْغَيْبَةُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ قَالَ . اَيَا تَأْسُو پوهيږي چي غيب څه ته وايي ؟ هغو ورته وويل : اللَّهُ ﷻ او د الله رسول ﷺ تر بل هر چا ښه په پوهيږي رسول الله ﷺ ورته وويل : ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يُكْرَهُ د خپل ورور په داسي څه يادونه کول چي هغه يې بد گڼي غيبت دی . قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ يَوْجَا وَوَيْل : ته راته ووايه کوم عيب چي زه د خپل ورور بيانوم که هغه په ده کي وي نو دا هم غيبت دی ؟ رسول الله ﷺ ورته وويل : إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ . کوم څه چي ته يې پر خپل ورور وايي که هغه په ده کي وي نو تا يې غيبت وکړئ او که هغه عيب په ده کي نه وي او ته يې پر وايي نو دا بيا تا پر خپل ورور بهتان ووايه .

۱۵ سوال : پر هغو کاغذونو چي سپڅلي توري ليکل سوي وي هغه که نه استعمالېږي او يا زړه سي نو بايد څه پرې وکړل سي ؟

د سوال ځوابکي نوم : محمد

جواب : په ردالمحتار کي دا مسئله داسي را نقل سوې ده : وَفِي الذَّخِيرَةِ : الْمُصْحَفُ إِذَا صَارَ خَلْقًا وَتَعَدَّرَ الْقِرَاءَةَ مِنْهُ لَا يُحَرِّقُ بِالنَّارِ إِلَيْهِ أَشَارَ مُحَمَّدٌ وَبِهِ تَأْخُذُ ، وَلَا يُكْرَهُ دَفْنُهُ ، وَيَنْبَغِي أَنْ يُلْفَ بِخَرْقَةٍ طَاهِرَةٍ ، وَيُلْجَدَ لَهُ لَأَنَّهُ لَوْ شَقَّ وَذُفِنَ يَحْتَاجُ إِلَى إِهَالَةِ التُّرَابِ عَلَيْهِ ، وَفِي ذَلِكَ نَوْعٌ تَحْقِيقٍ إِلَّا إِذَا جُعِلَ فَوْقَهُ سَقْفٌ وَإِنْ شَاءَ غَسَلَهُ بِالْمَاءِ أَوْ وَضَعَهُ فِي مَوْضِعٍ طَاهِرٍ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ يَدُ مُخْدِتٍ وَلَا غُبَّارٌ ، وَلَا قَدَرٌ تَعْظِيمًا لِكَلَامِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ۱ هـ وايي : قرآن کریم چي زوړ سي او لوستل کېدلای نه سي په اور دي نه سوزل کيږي همدې مسئلې لره امام محمد رحمه الله عليه اشاره کړې او په همدې سره مونږ عمل کوو او ښخول يې کراهيت نه لري خو په کار ده ، چي قرآن عظيم الشان په يو پاک ټوکره کي و پېچل سي او بيا لحد غوندي ځای کي ښخ کړل سي . ځکه که همداسي جر ورته وکندل سي پر هغه خاوره اچول کيږي په دې کي هم څه سپکاوی راځي البته که پر جر چت جوړ کړل سي بيا ستونزه نسته ، داسي هم کولای سي چي په اوبو يې پريمنځي يعني په اوبو يې ليکنه خرابه کړي او يا يې داسي پاک ځای کښېږدي چي هلته د بې اود سولاس نه پرلگيږي او

ويل کيږي نو ځکه پر مسبوق تعوذ نسته او د ابو حنيفه او محمد رحمهما الله په آند تعوذ د قرائت تابع ده .

۱۷ سوال : زه چي کله پر لمانځه ودرېږم نو ماته ټول هغه واقعات کوم چي ما ليدلي وي ، اورېدلي مي وي او يامي کړي وي نو هغه ماته د وسوسې په شکل را په ياديږي ، که دا راته وواياست ، چي دا خو به لمانځه ته کوم ضرر نه لري او ددې دفع په څه ډول کېدای سي ؟ د سوال کوونکي نوم : احمد الله

جواب : امام مسلم رحمه الله عليه د حضرت ابو هريره ؓ څخه روايت کوي وايي النبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : إِذَا تُدِي لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانَ لَهُ ضَرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ فَإِذَا قُضِيَ التَّأْذِينَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا تَوَبَّ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ حَتَّى إِذَا قُضِيَ التَّوْبُ أَقْبَلَ حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ لَهُ أَذْكَرُ كَذَا وَآذْكَرُ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ مِنْ قَبْلُ حَتَّى يَظُلَّ الرَّجُلُ مَا يَذْهَبُ كَمَا صَلَّى . څه مهال ، چي آذان ناري سي شيطان په تېښته سي شاه کړي او د بادو پښه ترې وزي خو آذان وانه وري او څه وخت چي آذان ختم سي بيرته راستون سي او څه وخت چي اقامت شروع سي بيا په تېښته سي شاه کړي تر داسي ځايه ځي چي د اقامت پښه وانه وري او څه وخت چي اقامت ختم سي بيرته راسي لمونځ کوونکي ته په زړه کي وسوسې وراچوي ، ورته وايي پلانکي شئ درياد کړه پلانکي شئ درياد کړه داسي شيان ورياد وي کوم چي د لمانځه د باندې يې هيڅ ياد نه وه ، تر داسي اندازې وسوسې وراچوي چي لمونځ کوونکي ته نه معلومېږي چي اوس ده خو رکعت له لمونځ وکړ . نو دا د شيطان طريقه ده چي هر لمونځ کوونکي لره په لمانځه کي داسي شيان وريادوي چي د لمانځه تر مخه يې هيڅ ياد نه وي تر څو د لمانځه څخه مشغوله کړي او په لمانځه کي يې تېرباسي . عثمان بن ابي العاص وايي زه نبي ﷺ ته ورغلم او ورته ومي ويل : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَائَتِي يَلْسُهَا عَلَيَّ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَعُودُ بِاللَّهِ مِنْهُ وَاقْفُ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا قَالَ فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي (مسلم) اي د الله ﷻ رسوله ﷺ ! شيطان زما او د لمانځه تر منځ رالويږي قرائت را باندې گډ وډ کوي . رسول الله ﷺ وويل : دا شيطان د خنزاب په نامه ياديږي چي په وسوسو يې پوه سي نو اعدو بالله من الشيطان الرجيم ووايه او کيږي يعني چپ خوا ته درې ځلي توف کړه . عثمان بن ابي العاص

افضل ده ، او په داسي کاغذونو کي د شيانو پېچل جواز نه لري چي په هغه کي فقهي مسايل ليکل سوي وي البته د طب په ليکنو کي د شيانو پېچل پروا نه کوي خو که د الله ﷻ او د رسول ﷺ نوم په کتبي ليکلي وي نو بيا د دې سپېڅلو نومونو خرابول د دې د پاره چي په پاته کاغذه کي يوشی وپېچل سي جواز لري .

۱۶ سوال : يو مقتدی که په امام پسي اقتدا وکړي او امام سورة الفاتحه شروع کړي وي نو مقتدی به سبحانه اللهم وایي او که به پته خوله درېږي ؟ د سوال کوونکي نوم : ميرويس عطائي

جواب : په سري يعني د پتي خولې په لمونځونو کي لکه د ماښين او مازيگر لمونځونه مقتدی د تحريمې د تکبير وروسته ثناء يعني سبحانک اللهم لولي که څه هم امام په خپل قرائت پيل کړي وي او په جهري لمونځونو کي لکه د سهار ، ماښام او ماخستن لمونځونه که امام په قرائت پيل وکړي او بيا وروسته مقتدی اقتداء پسي وکړي نو مقتدی د تحريمې وروسته ثناء نه وايي بلکي د امام قرائت ته غوږ کيږي . مسبوق هم همدا ډول کوي په رد المحتار کي وايي (وَالْمَسْبُوقُ مَنْ سَبَقَهُ الْإِمَامُ بِهَا أَوْ بَعْضُهَا وَهُوَ مُنْفَرِدٌ) حَتَّى يُتِمَّ وَيَتَعَوَّذُ وَيَقْرَأُ ، مسبوق هغه چا ته وايي چي د لمانځه ټول رکعتونه يا يو څو رکعتونه ځنې تېر سوي وي مسبوق د پاته لمانځه په راگرځولو کي د منفرد په شان دئ ثناء ، تعوذ ، او قرائت به لولي يعني څه مهال چي د امام د سلام وروسته پاته لمونځ پسي پوره کوي . البته دا په هغه صورت کي چي ثناء يې د تحريمې وروسته ويلې نه وي ځکه په الجوهرة النيرة کي وايي : وَكَذَا الْمَسْبُوقُ إِذَا قَامَ إِلَى الْقَضَاءِ لَا يَأْتِي بِهِ عِنْدَ أَبِي يُوسُفَ ؛ لِأَنَّهُ قَدْ أَتَى بِهِ عَقِيبَ الثَّنَاءِ وَعِنْدَهُمَا يَأْتِي بِهِ . او همدا ډول مسبوق چي د پاته لمانځه د پاره ولاړ سي د ابويوسف رحمه الله عليه په آند به اعدو بالله نه وايي ځکه چي مسبوق اعدو بالله د ثناء وروسته لا مخته ويلې ده او د ابو حنيفه او محمد رحمهما الله په آند مسبوق چي د پاته لمانځه د پوره کولو د پاره ولاړ سي اعدو بالله به وايي ، ددې وينا مقصد دادئ چي تعوذ د ابويوسف رحمه الله عليه په آند د ثناء تابع ده او ثناء د تحريمي وروسته

وایي ما همداسي وکړل نو الله ﷻ د شیطان وسوسې را څخه لیري کړلې همدا د شیطان د وسوسو د مخنیوي لپاره علاج دی .

۱۸ سوال : که چیري څوک یو ځای گرو کړي او بیا د ۱۰ ځای و بل چاته په کرایه باندې ورکړي نو د ۱۰ څنگه کار دی ؟
د سوال کوونکي نوم : حاجي نثار احمد

جواب : د گروي شی مرتهن یعنی هغه څوک چې دا شی یې د گروي په ډول په لاس کي دی بل چا ته یې نه په کرایه ورکولای سي او نه د هغه څخه کار اخیستلای سي بلکې دا د ده د پور د پاره یوه وثیقه ده که مدیون او پورپوړي یې پور نه وړاډه کاوه د همدا گروي څخه به خپل پور ورسره مجرا کوي نو ځکه گروي به د امانت د شي په شان ساتي . په فتاوی هندیه کي وایي : وَلَوْ ارْتَهَنَ الرَّجُلُ ذَاتَهُ ، وَقَبَضَهَا ثُمَّ آجَرَهَا مِنَ الرَّاهِنِ لَا تَصِحُّ الْإِجَارَةُ ، وَيَكُونُ لِلْمُرْتَهِنِ أَنْ يَعُودَ فِي الرَّهْنِ ، وَيَأْخُذَ الدَّائِنَةَ ، که یو سپی حیوان گرو کړي او قبض یې کړي او د قبض وروسته یی وراهن یعنی (د حیوان و مالک) ته په کرایه ورکړي دا اجاره نه صحیح کیږي البته مرتهن یعنی پور ورکونکی کولای سي گروي راوگرځوی دا حیوان بیرته د خپل مالک څخه په گروي کي واخلي . وَإِنْ آجَرَ الْمُرْتَهِنُ مِنْ أَجْنَبِيٍّ بِأَمْرِ الرَّاهِنِ يَخْرُجُ مِنَ الرَّهْنِ ، وَتَكُونُ الْأَجْرَةُ لِلرَّاهِنِ ، وَإِنْ أَجَارَا جَمِيعًا كَانَ الْأَجْرُ لِلرَّاهِنِ . او که گروي اخیستونکی د گروي ورکونکي په اجازه بل کس ته د گروي شی په کرایه ورکړي ، گروي د گروي د حکم څخه وځي او کرایه یې د گروي ورکونکي یعنی د رهن د مالک کیږي . همدا ډول که گروي اخیستونکی او گروي ورکونکی دواړه د گروي شی بل ته په کرایه ورکوي نو کرایه یې د رهن د مالک او څښتن حق کیږي . وَإِنْ كَانَتْ الْإِجَارَةُ بِغَيْرِ إِذْنِ الرَّاهِنِ يَكُونُ الْأَجْرُ لِلْمُرْتَهِنِ يَتَصَدَّقُ بِهِ ، وَلِلْمُرْتَهِنِ أَنْ يَعْبُدَهَا فِي الرَّهْنِ ، وَيَخْرُجُ مِنَ الرَّهْنِ كَذَا فِي فَتَاوَى قَاضِي خَانَ رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ . او که گروي اخیستونکی د رهن د اجازې پرته پر خپل سرد گروي شی بل ته په کرایه ورکړي نو کرایه یې د گروي اخیستونکي ده خو البته دا کرایه به خیرات کوي د کرایې په صورت کي رهن د گروي د حکم څخه وځي خو بیا هم مرتهن یې په گروي کي بیرته راگرځولای سي . دلته چې مرتهن د رهن کرایه د هغه مالک یعنی رهن ته نه ورکوي پخپله یې اخلي خو ځان ته یې هم نه راگرځوي بلکې و مسکینانو او اړو کسانو ته یې همداسي بېله د ثواب د نیت څخه ورکوي د هغه وجه دا ده چې د گټي مستحق هغه څوک دی چې که تاوان راځي تاوان یې پر هغه

وي امام ابوداود د عایشې رضی اللہ عنہا څخه روایت کوي وایي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فرمایلي دي : الْخِرَاجُ بِالضَّمَانِ د شي حاصل او گټه د هغه چا ده چې تاوان یې هم پر هغه وي . نو مرتهن چې د گروي شی پر خپل سر بل ته په کرایه ورکوي او یا کار ځني اخلي دا شی د رهن د حکم څخه وزي که دا شی ورک سي یا له منع څخه ولاړ سي ټول تاوان یې پر مرتهن او گروي اخیستونکي دی دا ځکه چې دی متعدي او تر ټاکلي حد تېری کونکی دی او که گروي د امانت په ډول ساتي کار نه ځني اخلي نو بیا که له منع څخه ولاړ سي د ده د پور په اندازه تاوان یې پر ده دی د رهن ارزښت او قیمت که د ده تر پور زیاده هغه تاوان پر رهن یعنی د گروي پر مالک راځي د بیلگي په ډول احمد محمود ته سل زره افغانۍ پور ورکړ د محمود څخه یې د هغه د پنځو لکو افغانیو موټر د وثیقې په ډول په گروي کي ځني واخیستی . که احمد موټر په کور کي د ساتني د پاره درولی وي لکه څه ډول چې د رهن حکم دی هغه ډول یې ساتي او بیا کورته د شپې داډماران د توپکو سره ورسې موټر د توپک په زور ځني بوزي نو دلته د موټر قیمت چې پنځه لکه افغانۍ و د یو لکو افغانیو تاوان یې پر احمد راځي پور یې اډه کیږي او د څلورو لکو تاوان پر محمود چې د موټر مالک او رهن دی پر هغه راځي ځکه دلته مرتهن یعنی احمد متعدي او تر حد تېری کونکی نه دی چې د رهن ټول تاوان پر راسي خو که احمد پر خپل سر موټر د چلاو د پاره را وباسي یا یې بل ته په کرایه ورکړي او بیا داډماران د توپک په زور موټر ځني واخلي نو احمد به محمود ته څلور لکه افغانۍ ورکوي او همدا راز هغه یو لک افغانۍ یې هم د موټر په قیمت کي ورسره مجرا کیږي ځکه احمد تر حد تېری وکړی متعدي دی د تعدی او تېري په وخت کي چې احمد په موټر څه کرایه جوړه کړي نو هغه هم د احمد کیږي ځکه چې په دا مهال کي که موټر ته کوم زیان رسیږي د هغه تاوان پر احمد راځي ځکه چې الْخِرَاجُ بِالضَّمَانِ خو دا گټه یوه ناجایزه گټه ده مرتهن ته جایز نه ده نو ځکه ځان ته به یې هم نه راگرځوي بلکې په خیرات کي به یې و مسکینانو ته ورکوي خو د ثواب په نیت به یې نه ورکوي ځکه : امام ترمذي د ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ څخه روایت کوي وایي نَبِيُّ ﷺ فرمایلي دي لَا تَقْبَلْ صَدَاةً بِغَيْرِ طَهْرٍ وَلَا صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ . هیڅ یو لمونځ بې طهارته نه صحیح کیږي او نه د حرام مال صدقه قبلېږي . د همدغه ډول هر حرام مال طریقه دا ده لکه یو مردار حیوان چې څوک تر خاورو لاندې کوي همداسي به دا ډول حرامه گټه بېله د ثواب د

نيت څخه واړو کسانو ته ورکوي .

۱۹ سوال: دا ښځي چي و بازار ته بېله حجاب څخه راوځي د اسلام له نظره څنگه کار دي؟ د سوال کوونکي نوم: قدرت الله

ځواب: ټولو مسلمانو ښځو ته په کار ده چي په کورونو کي و اوسېږي او دباندې بازارو ته بېله سخت ضرورت څخه را و نه وزي ، البته د داسي ضرورت له کبله چي په شريعت کي يې د پوره کولو د پاره و بازار ته د راوتلو اجازه ورکول کيږي بايد په حجاب او پرده کي په دې ډول را و وځي چي نورو مسلمانانو ته د فتنې سبب و نه گرځي او نه د دوی عفت د گواښ سره مخامخ سي . مسلمان ښځه بايد په ځان کي د جنتي ښځي صفات را پيدا کړي . امام مسلم رحمه الله عليه د انس رضي الله عنه څخه روايت کوي وايي نبي کریم ﷺ فرمايلي دي : **إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسَوْقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ فَتَهْبُ رِيحُ الشَّمَالِ فَتُخَوُّ فِي وُجُوهِهِمْ وَيَأْتِيهِمْ فَيَزَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالًا فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ وَقَدْ أَزْدَادُوا حُسْنًا وَجَمَالًا فَيَقُولُ لَهُمْ أَهْلُهُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا** . باور وکړئ په جنت کي يو بازار دی د يوې هفتې په مده کي جنتيان ور ټولېږي هلته د شمال باد پر را الوزي په چهره او جامو کي يې ښکلا او زينت ورپاشي نو په حسن او جمال کي زياتوب راسي بيا کورونو ته ستنېږي په داسي حالت کي چي حسن او ښکلا يې تر پخوا زياته سوې وي په کورونو کي خپلي ښځي ورته وايي : **والله تاسي چي زمونږ څخه تللي ياست په حسن او ښکلا کي موزياتوب راغلی دی خو د ښځو په ښکلا کي به يي هم زياتوب راغلی وي نو دوی به خپلو ښځو ته وايي : والله له هغه وخت څخه وروسته چي موږ له تاسو څخه تللي يوو ستاسو په ښکلا او حسن کي هم زياتوب راغلی دی . له دې حديث څخه معلومه سوه چي په جنت کي چي کوم بازار جوړېږي هلته جنتي بيبياني نه ورځي بلکي په خپلو قصرونو او ماڼيو کي اوسېږي ، ښځي لره الله ﷻ پر عزت ورکړی دی او د ښځي عزت په پاک لمني او عفت کي نغښتی دی او د ښځو عفت به هلته خوندي وي چي په خپلو کورونو کي واوسي د نامحرمو کسانو سره په تنها ځايونو کي و نه اوسي او د اپتيا په مهال د کور څخه په شرعي حجاب او د محرم په ملتيا راووزي . الله ﷻ د نبي کریم ﷺ و پا کو ښځو ته خطاب کوي ددې**

وينا حکم عام و ټولو مؤمنانو ښځو ته دی: **وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى (33 الاحزاب)** ژباړه: تاسي په خپلو کورونو کي اوسېږئ او د کفري جاهليت د زماني په شان په مستۍ او پېشن کي مه راوځئ . يعني د حياء تگ کوئ خپل زينت ، ښکلا او محاسن پټوئ او نورو ته يې مه ښکاره کوئ . نو ځکه مؤمناني ښځي بايد په کورونو کي و اوسېږي او بېله ضرورت څخه د کورونو څخه دباندې را ونه وځي که د شرعي او انساني ضرورتو لکبله و دباندې راوتلو ته اپتيا پيدا کوي نو بايد عطر په ځان و نه وهي ، د پاک لمني ښځي په شان د حيا څخه ډک تگ وکړي ، خپل محاسن ، پېشن ، ښکلا ، او جامي خلکو ته ښکاره نه کړي او نه د گينيو او زيوراتو شرنگي په خلگو واورې داسي حرکت و نه کړي چي د فاجرانو اميد او هيلي ځان لره پيدا کړي او يا د خلگو پام ځان ته راواړوي .

۲۰ سوال: د اسلام له نظره يو پلار بايد و خپل زوی ته په څو کلني کي واده ور وکړي؟ د سوال کوونکي نوم: شمس الله

ځواب: په اخلاقي لحاظ نه يوازي پلار بلکي ټول اولياء مسؤليت لري چي د بې واده نارينه او ښځينه سره د هغوی د نکاح په تړون کي مرسته وکړي او د خپل سيال او کفو سره يې د نکاح تړلو موقع ورته برابره کړي لکه څنگه چي الله ﷻ فرمايلي دي : **وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (النور ۳۲)** (تاسو په تاسو کي کونډ او بې واده کسانو ته واده ورکوئ او هم مو د واده وړ مريانو او مينځيانو ته واده ورکوئ که نا واده کسان مو فقيران وي نو الله ﷻ به يي د خپل فضل څخه غنيان و گرځوي الله ﷻ واسع دی (د هر شي پراخي ورسره سته) او په هر څه علم لري . البته پلار په حتمي ډول د خپل زوی د واده مسؤليت نه لري نو ځکه دا خبره هم دلته مطرح کيدلای نسي چي په څو کلني کي بايد واده ور وکړي ؟ البته د لوڼو په هکله حکم دا دی چي کفو او سيال يې پيدا سي په نکاح کي يې ځنډ را نه وستل سي . امام ترمذي د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت کوي : **وَابِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايلي دي : إِذَا خُطِبَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرَوْجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادَ عَرِضٍ** . که تاسو ته داسي څوک مرکه وکړي چي ، د هغه ديانت او اخلاق تاسو ته د خوښۍ وړ وي نو هغه لره يې په نکاح ورکوئ که

لَلْفَرَجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ (متفق عليه) پاک رسول ﷺ وایي: ای د ځوانانو ټولۍ! که په تاسي کي څوک د واده کولو توان ولري واده دي وکړئ ځکه واده تر بل هر شي نظر د ناروا څخه را تهيټ کوي او فرج د ناروا څخه ساتي او که څوک د واده توان نه لري هغه دي روژې نيسي ځکه روژه د هغه د پاره په منزله د خصي کيدو ده يعني شهواني قوه کمزورې کوي. نبي کریم ﷺ ټول ځوانان دې ته ترغيث او هڅولي دي چي تاسي که توان اوطاقت ولری ژر تر ژره واده کوئ همدا واده دی چي د مخکي پر مخ د انساني نسل بقا په راځي او ټولنه د زنا او بد اخلاقو د ناوړين څخه په خوندي کيږي. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

تاسو داسي نه وکړي نو بيا پر مخکې فتنه او پراخه فساد خپريږي. يعني د خپلو لوڼو او خويندو لپاره د خپلوۍ د پاره ددې تلاش مه کوئ چي شتمن او د لوڼي کورنۍ څخه به وي که د شتمنو په هيله نور مرکه کونکي جواب کوئ نو پايله به دا وي چي ډيري نجوني او هلکان به بې واده پاته کيږي چي په نتيجه کي به په ټولنه کي لوی ناوړين را منځ ته کړي د خپلوۍ د پاره چي تر ټولو مهم او اړين صفت دی هغه ديانت او ښه اخلاق دي څوک چي ديانت او ښه اخلاق ونه لري نو هغه که هر څوني شتمن او د لوڼو منصب څښتن هم وي بيا به هم د ښځي ژوند او آخرت ورسره خرابيږي. د يادوني وړ ده چي ځوانانو ته پاک رسول ﷺ حکم کړی دی چي که وکړای سي ژر تر ژره دي واده کوي: يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ

نويسنده: داکتر محمد عارف "عرفان"



اعجاز اثر انگشت

د افراد متفاوت است به طوریکه شکل این خطوط حتی در اطفال دوگانگی ها با هم شباهت ندارد. اکنون از لحاظ علم طب ثابت شده است که در تمام دنیا دو نفر چنان پیدا نمیشوند که اثر انگشت شان مشابه همدیگر باشند. خطوط سر انگشتان زمانی که طفل در رحم مادر چهار ماهه باشد شکل گرفته و تا پایان عمر تغییر نمی کند. امکان دارد که دو اثر انگشت تا حد با هم شباهت داشته باشند ولی هیچ وقت باهم مطابقت نمی کنند. به هم دلیل است که در تمام کشورهای دنیا اثر انگشت هر فرد را معرف شخصیت وی میدانند. روی همین دلیل مجریان قانون در تحقیقات جنایی برای کشف هویت مجرمین و دزدان از اثر انگشت به عنوان وسیله مؤثر و مفید استفاده مینماید. رمز اشاره قرآن عظیم الشان به خلق دوباره خطوط سر انگشت مرده گان این است که به انسانها بفهماند که الله ﷻ قادر است حتی خصوصیت های فردی اشخاص را که آنها را از دیگران متمایز میسازد، نیز مجدداً خلق نمایند. و همین اشاره برای افراد عاقل کفایت میکند تا یقین داشته باشند که حیات بعد از مرگ حق است همان طوریکه مرگ حق است.

أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ جَمَعَ عِظَامَهُ ﴿٤٠﴾ بَلَىٰ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤١﴾ سورة القيامة الآية ٣، ٤٠. کفار منکر حیات دوباره انسان بعد از مرگ بودند و اظهار میداشتند که امکان ندارد پس از مرگ و خاک شدن گوشت و استخوان بدن دوباره زنده شوند. و میگفتند (أَيُّدًا مِثْنًا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَجْعُوْنٌ سورة الواقعة الآية ٤٧) یعنی زمانی که ما بمیریم و به خاک و استخوان تبدیل شویم آیا دوباره زنده میشویم. جواب قرآن عظیم الشان همراه با تاکید است و میفرماید: اللَّهُ جَعَلَ الْكَفَّةَ فَقَطْ قادر به پیدایش دوباره استخوان و جسم انسان است، بلکه میتواند خطوط انگشتان او را نیز دوباره به همان شکل اول بازسازی کند. اما چرا الله ﷻ به بنان که همان نوک انگشت است اشاره میکند و نه به سایر اعضای بدن انسان؟ آیا خلقت سر انگشت پیچیده تر از استخوان است؟ دانش بشری در قرن زده هم به راز اثر انگشت پی برد و متوجه گردید که سر انگشتان انسان از خطوط بارز و پست به صورت مارپیچ در بشره پوست تشکیل شده اند. نحوه امتداد این خطوط

ستاسوپه نظر

ستاسوپه اند د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو اورېدل څومره مهم دي

ستاسوپه نظر

سوال: د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو اورېدل د هري کورنۍ لپاره څومره مهم او گټور گڼي؟
جواب: (فريد احمد پوپل) لکه څرنگه، چي وتاسو ته بهتره معلومه ده چي پر هر نارينه او ښځينه باندي اسلامي علم فرض او د هر مسلمان د ژوند ضرورت دي. دا اسلامي راډيو د هري کورنۍ لپاره يوه بې مثله مدرسه ده چي پکښي اسلامي، اجتماعي او ادبي خپروني نشريږي چي په هروخت اوځای کي د دوی د ژوند ملگري ده او په ډېره آساني سره علم او پوهه تر لاسه کولای سي. د دې راډيو اورېدل د هري کورنۍ لپاره د دنيوي او اخروي سعادت يوه لاره ده.

سوال: ستاسوپه نظر د تعليم الاسلام ولسي راډيو په ټولنه کي د اخلاقي فساد په له منځه وړلو کي څومره اغيز او اثر لرلای سي؟

جواب: (عوان شاعر حبيب الله قلم مل): واقعاً د تعليم الاسلام ولسي راډيو په ټولنه کي د نورو راډيو گانو په پرتله ډېر رول لوبولی دی. داراډيو د الله جل و علا لخوا يوه لويه پېرزوينه د کندهار ولس ته بولم چي په ټوله افغانستان کي دغه سي حرکت د هيڅ ټولني لخوا منع ته نه دی راغلی چي هغه دي وځوانانوته د اسلام په برخه کي روزنيزه يا تعليمي زده کړه ورکوي د تعليم الاسلام ولسي راډيو په ټولنه کي خلکو ته د کار کولو تر څنگ د زده کړي يولويه منبع ده چي داوا قعا په ټولنه کي يومهم رول لوبوي او هغه کسان چي ديني زده کړوته يې لاس رسي نه لرل دوی يوازو درلوده چي د خپل ورځنيز ژوند تر څنگ زده کړه وکړي د هغوی لپاره دا يو طلايې چانس دی.

سوال: تاسو ته د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو اورېدل د هري کورنۍ لپاره څومره مهمي او گټوري گڼي؟

جواب: بشير احمد ښوونکی: د تعليم الاسلام ولسي راډيو اورېدل د هري کورنۍ لپاره زه دومره ضروري گڼم لکه يو څوک چي په ژوند کي خوراک او څښاک ته ضرورت لري په خاصه توگه د خوندو، سپين ږيرو، ځوانانو، حتی د مسجد د امام لپاره لا د تعليم الاسلام ولسي راډيو خپروني ضروري بولم چي په اورېدلو يې امام لا ډېر څه زده کولای سي نو د کورنيو لپاره دومره ضروري ده لکه ديو چول ويلي پردېس لپاره چي اوبه وي.

سوال: (تاسو د ديني ښووني لپاره د تعليم الاسلام ولسي راډيو رول څه ډول ارزيايي کوئ؟ جواب اختر محمد طالب . کتاب پلورنگی ۱)
 : د تعليم الاسلام ولسي راډيو يوازينۍ راډيو ده چي په کندهار کي اسلامي خپروني نشروي د هر مسلمان لپاره يې دا زمينه برابره کړې ده چي هغه په خپل کور کي ۲۰۰ سوه افغانيو په بدله کي اسلامي تعليمات ترسره کړي او خپل ځان په اسلامي تعليماتو منور کي په اوسني وخت کي چي يهود او نصارا کوښښ کوي چي زموږ خوندي، او وروڼه فسق، افساد ته وهڅوي او ذهنونه يې ور خراب کړي او دغه سي ميډياوي رامنځ ته کوي چي شپه او ورځ د ټولني د ذهنونو په خرابولو بوختي دي او کوښښ کوي چي زموږ ټولنه د اسلامي تعليماتو څخه بې برخي پاته سي نو ويلاي سو چي د تعليم الاسلام ولسي راډيو نه يوازي فسق، افساد له منځه وړي بلکي دخپلي ټولني روزنه په اسلامي تعليماتو کوي.

سوال: د کورنيو اختلافاتو او شخړو په له منځه وړلو کي د تعليم الاسلام ولسي راډيو اثر او اغېز په کومه کچه درته ښکاري؟
جواب: مولوي صديق الله ميوڼدوال د کندهار پوهنتون استاد) د خلکو تر منځ کش مکش هغه که په کور کي وي، که په ټولنه کي وي او که په مسجد کي وي اساسي لامل يې دا دی چي خلگ يو دبل د حقوقو څخه ناخبره دي هر څوک په اسلام کي خپل حقوق لري. زما په نظر يوازينی او اساسي لامل د دې دغه دی چي زموږ خلگ د خپلو حقوقو څخه ناخبره دي چي د بل مسلمان حق تلف کول څومره غټ جرم دی د حديثو په کتابو کي راځي چي شهيد ته هر څه وربخښل کيږي د مسلمان حق نه وربخښل کيږي تر څو چي يې هغه کس په خپله وروڼه بخښي کله چي يو انسان په دې وپوهيږي چي د پلار، مور، د همسايه، د مسلمان، او د نورو حقوق څه دي. نوموړې په ديني علم منوره ټولنه لرلې وي. نو د دغه ناورين د له منځه وړلو لپاره يوازينۍ لاره د تعليم الاسلام ولسي راډيو اورېدل دي. په دې راډيو کي هغه راز مسائل چي مسلمانان روزمره ورسره لاس او گرېوان دي ورته ښودل کيږي چي زده کړه يې ورته رښه ده که سپړي ورته وگوري په ښه مهال ویش سره ورته بيانېږي تر څو مسلمانان ورڅخه گټه واخلي او د خپلو حقوقو او د نورو مسلمانانو په حقوقو ځان خبر کړي.